

السوريون في الجزائر: الوقوف من جديد

**TORNAR A COMENÇAR:
ELS REFUGIATS SIRIANS A ALGÈRIA.**

Aquest treball està dedicat a totes les persones desplaçades i refugiades, a totes les que han quedat a mig camí d'aconseguir el somni de la supervivència, a totes aquelles que en aquest mateix segon es troben darrere una balla o ja han arribat al seu destí.

Encara hi ha esperança.

AGRAÏMENTS

Als entrevistats, Omar, Ahmad, Muhammad, Helal, i a The Syrian Star, per confiar en mi i acceptar fer l'entrevista, sense la vostra ajuda i implicació aquest treball no hauria estat possible.

A la meva família.

A la meva mare, per donar-me suport i afectar-me sempre que ho he necessitat.

Al meu pare, per les converses sobre política d'Orient Mitjà que tant m'han aportat.

A les meves cosines, Ahlem i Rayane Hamitouche, gràcies a elles la traducció a l'àrab i la realització de les entrevistes ha estat possible.

A les meves amigues, pel gran suport i recolzament rebut i sobretot per les idees i les crítiques constructives que m'han servit de gran ajut.

Finalment, a la meva tutora, Glòria Garcia, ha estat gràcies a la seva acceptació de la meva proposta que aquest treball de recerca avui sigui una realitat en paper, per la seva dedicació i constància i, sobretot, per ajudar-me en tot moment i creure en mi.

RESUM

Aquest treball té com a objectiu principal descobrir per què Algèria és un dels països acollidors de refugiats sirians, sent un país amb una xifra de població emigrant elevada cap a països d'Europa. Per donar resposta a aquest objectiu ha estat necessari conèixer les causes de l'esclat del conflicte a Síria, l'evolució i les conseqüències humanes que ha comportat, ja que ha ocasionat la fugida de població de forma massiva cap a diferents països, entre ells Algèria. El treball s'apropa a les històries personals de sirians que, a través d'entrevistes, han ajudat a construir les rutes de fugida i a poder copsar les dificultats durant el viatge i l'arribada al país. Les dades i informacions obtingudes mostren Algèria com un país d'acollida i de noves oportunitats per tornar a començar, malgrat el buit legal en què es troben, segons hem pogut constatar.

ABSTRAIT

Ce projet vise à découvrir pourquoi l'Algérie est un des pays d'accueil des réfugiés syriens, malgré être un pays avec un taux de population migrante élevée.

Pour donner une réponse à cet objectif, il a été nécessaire de connaître les causes de l'éclatement du conflit syrien, son évolution et les conséquences humaines qu'il a comporté, voire un exode massif vers des pays différents.

Le travail se rapproche des histoires personnelles des Syriens qui, à travers des interviews, ont aidé à construire les voies d'évacuation et à surmonter les difficultés pendant le voyage et l'arrivée dans le pays. Les données et informations obtenues montrent que l'Algérie est un pays d'accueil et de nouvelles opportunités pour recommencer, malgré le vide juridique dans lequel elles se trouvent, comme nous l'avons vu.

ÍNDEX

1- INTRODUCCIÓ	8
1.1. Objectius de recerca.....	10
1.2. Estructura	11
1.3. Metodologia	12
2. EL CONFLICTE SIRIÀ: ORÍGENS I CAUSES DEL CONFLICTE	14
2.1 Introducció	14
2.2 Religions i ètnies, les causes profundes del conflicte	16
2.2.1. Els grups ètnics i religiosos de Síria	16
2.2.2. Musulmans sunnites	16
2.2.3. Musulmans xiïtes.....	17
2.2.4. Kurds.....	19
2.2.5. Assiris.....	19
2.3 Països i bàndols implicats.....	20
2.4 Orígens, Daraa, el bressol de la revolució	25
2.5. La gran explosió. Cronologia de la Guerra Civil (2011-2017)	27
3. ÈXODE.....	35
3.1 La crisi dels refugiats	38
3.1.1 Només acull Europa?.....	47
4.1 Introducció	49
4.2. Dades demogràfiques	51
4.2.1. L'evolució de la població algerina	51
4.2.2. La població distribuïda per edats l'any 2015:.....	51
4.3. Dades econòmiques	53
4.4. Cronologia històrica i política 1990-2016.....	54
4.5- La migració algerina	57
4.5.1 Les característiques de la migració algerina a França	57
4.5.2 Immigració a Espanya.....	57
4.6- Algèria com a país acollidor de refugiats	59

4.6.1 Immigració a Algèria.....	59
4.6.2 Els refugiats sirians a Algèria	59
5. ÀMBIT PRÀCTIC	62
5.1 Disseny de l'instrument per recollir dades.....	62
5.2 Aplicació de l'instrument	62
6. HISTÒRIES PERSONALS	63
7. CONCLUSIONS	72
8. BIBLIOGRAFIA	75
9.ÍNDIX D'IL·LUSTRACIONS.....	78
ANNEXOS.....	80
Model d'entrevistes (català)	81
Model d'entrevistes (traducció a l'àrab).....	83

1- INTRODUCCIÓ

L'any passat a 1r de batxillerat ens varen lliurar el llistat de temes per escollir el treball de recerca, hi havien moltes propostes molt interessant però cap em va cridar l'atenció.

Primer vaig fer una recerca sobre diferents temes interessants, dels quals es podrien fer treballs amb una profunditat major a la qual estic acostumada. No acabava de trobar el meu tema, fins que un dia parlant amb la meva família em vaig plantejar la possibilitat d'estudiar les raons de que hi hagi refugiats sirians a Algèria, el meu país d'origen.

Em va semblar un treball molt interessant ja que poca gent podria arribar a pensar en la possibilitat que un país com Algèria, normalment reconegut per la immigració, sigui un país acollidor de refugiats d'altres països àrabs. Així doncs vaig proposar el tema a la meva tutora, la Glòria Garcia. Vaig proposar el tema al departament de Ciències Socials pel contingut que treballa el seu professorat, sabent que em serviria de gran ajuda durant el desenvolupament del treball.

Dur a terme la realització del treball m'ha suposat un gran repte, en relació, sobretot, a la recerca d'informació. Sent un conflicte tan actual es troba molta informació, de manera dispersa, i cal garantir que has de triar bé les fonts per tal que siguin totalment fiables. Publicacions han estat sortint en els darrers anys, però accedir a tanta informació, en un conflicte que encara no ha acabat, suposa un sobre esforç de selecció i classificació de la informació més pertinent.

L'altra qüestió que va sorgir era el de com aconseguir apropar-me a les històries personals, davant el dubte de si la gent a qui volia entrevistar estaria disposada a parlar amb mi. El mes de juliol, aprofitant un viatge de la meva família a Algèria, país del que som originaris, vaig aprofitar per contactar amb sirians establerts a Blida. Vaig marxar d'aquí amb les entrevistes preparades en català i en àrab. La meva sorpresa va ser que les primeres persones que vaig contactar van accedir de bon grat a respondre les meves preguntes. L'impacte emocional de les seves històries em va arribar al fons. Podreu llegir les seves històries en aquest treball.

Un cop tornada de nou a Lleida, vaig traduir les entrevistes al català i les vaig construir en primera persona. La millor manera d'arribar al lector i percebre les emocions que jo vaig sentir quan les vaig escoltar. Com a complement s'ha creat un vídeo amb les entrevistes dels que m'han autoritzat a fer-ho.

Com a valoració global del treball, la part més interessant ha estat apropar-me a les tragèdies dels que han trobat una nova llar a Algèria. Però fent la recerca sobre el conflicte sirianès i la situació legal que permet Algèria als nou arribats he après molt i he enriquit el coneixement previ sobre el meu país. He gaudit al llarg de tot el procés de realització ja que m'he entusiasmat fent la recerca per entendre el perquè de la seva fugida.

Un cop acabat el treball em queda un sol propòsit: fer arribar el treball a algun mitjà de comunicació algerià que ajudi a difondre les dificultats legals en que encara es troben aquests ciutadans, que van haver de deixar casa seva per salvar la seva vida i la dels seus familiars, deixant-ho tot.

1.1. Objectius de recerca

El repte principal d'aquest treball és entendre el per què el conflicte sirianès ha portat refugiats fins a Algèria, país on resideixen ara però sense condició d'asilats polítics ni refugiats, degut a un buit legal que el govern algerià no acaba de solucionar.

Per tant, per dur a terme aquest treball em vaig plantejar els següents objectius:

1. Investigar les arrels del conflicte sirianès que ha provocat la fugida massiva de la seva població.
2. Buscar i identificar les rutes dels refugiats sirians i, en especial, les rutes cap a Algèria.
3. Entendre per què els refugiats trien Algèria per establir-se.
4. Conèixer els mecanismes legals d'acollida i de permanència al país.
5. Conèixer històries personals o familiars de refugiats sirians a Algèria que ajudin a explicar com han arribat, com viuen ara a Algèria i en quina situació legal es troben.
6. Crear un vídeo on pugui mostrar i difondre els diferents negocis que porten els refugiats sirians a Algèria.

1.2. Estructura

El meu treball de recerca està estructurat com segueix:

Al començament es pot trobar la introducció que representa la meva declaració d'intencions i es detalla en quines condicions s'ha fet la recerca.

Tot seguit s'expliciten els objectius plantejats i la metodologia que s'ha utilitzat.

El nucli del treball està dividit en dues parts:

- **Part teòrica:** Aborda l'anàlisi de dues realitats, la de Síria, origen dels refugiats que esdevenen el centre del treball, i Algèria, com a país d'acollida. Així es pot trobar la presentació sobre Síria, la cronologia de la guerra civil, la crisi dels refugiats i l'èxode; i a continuació la introducció d'Algèria com a país acollidor, la relació entre Síria i Algèria, dades sobre migració externa i interna i l'arribada recent de refugiats sirians.
- **Part pràctica:** Es poden trobar les entrevistes realitzades que m'han ajudat a obtenir informació de primera mà de refugiats sirians a Algèria. Per poder-la realitzar he viatjat al país durant l'estiu i he contactat amb persones que residien a Blida. Les entrevistes han estat traslladades a històries de vida, redactades en primera persona, per tal de transmetre les emocions que em van commoure en conèixer les seves experiències.

Tot seguit es mostren les conclusions, en què es dona resposta als objectius plantejats i les referències bibliogràfiques consultades. En els annexos s'ha afegit el model d'entrevistes en català i àrab, ja que va ser l'idioma utilitzat en la seva realització.

1.3. Metodologia

Per poder realitzar el treball s'ha necessitat utilitzar la consulta de material divers i la recollida d'informació a través de la realització d'entrevistes personals.

- Recerca d'informació: s'ha obtingut informació a través d'Internet de diverses webs (premsa, informes de diferents organismes i ONGs, webs i premsa algerianes) i la lectura del llibre "Regufiados, frente a la catastrofe humanitària una solución real." de Sami Naïr (2016), un llibre de referència per entendre el problema dels refugiats sirians.
- Entrevistes personals: s'han realitzat 5 entrevistes a diferents joves d'origen sirian que han establert els seus negocis a Blida (Algèria) i que han viscut l'experiència de la fugida de Síria per culpa del conflicte bèl·lic. Aquestes entrevistes es van fer en origen, aprofitant un viatge fet amb la meua família. Es van planificar en català, però per portar-les a la pràctica va ser necessari traduir-les a l'àrab. De la mateixa manera, la informació obtinguda gràcies als entrevistats s'ha hagut de traduir al català.
- Buidat de la informació: la part pràctica del treball mostra l'elaboració de la informació de les entrevistes realitzades, i s'han relatat en primer persona per transmetre de forma fidedigna tota l'experiència viscuda des del moment de la sortida de Síria fins a l'arribada a Algèria. També ha estat informació aprofitada i buidada per enriquir la part teòrica del treball.
- A més a més s'ha editat un vídeo en el que es mostren dues de les entrevistes. Les altres no es van gravar amb imatge per voluntat dels entrevistats.

Il·lustració 1:
Un dels negocis
portats per
refugiats sirians
(The Syrian
star) a la ciutat
de Blida, a
Algèria.

Il·lustració 2: Selfie presa després de l'entrevista amb Omar i Ahmad, dos dels
refugiats que van accedir a fer l'entrevista.

2. EL CONFLICTE SIRIÀ: ORÍGENS I CAUSES DEL CONFLICTE

2.1 Introducció

Síria és un país de l'Orient Mitjà, situat a la riba de la Mediterrània entre el Líban i Turquia, posseeix una població de 18.430.453 d'habitants majoritàriament d'ètnia àrab (el 90% de la població). Entre els musulmans no sunnites a Síria hi ha els alaïtes i xiïtes. A més, existeixen minories de les ètnies assíria, armènia, turca i kurda al costat de milers de refugiats palestins.

Il·lustració 3: Mapa polític de Síria.

El 87% de la població és musulmana, el 10% cristiana i el 3% d'altres creences. El país es divideix en 14 províncies i la seva capital és Damasc.

Síria va concloure el 2016 amb una població de 18.430.453 persones, el que suposa un descens de 304.534 persones, 147.894 dones i 156.640 homes, respecte a 2015, en què la població va ser de 18.734.987 persones.

Síria està en el lloc 61 dels 195 estats que componen la taula de població mundial de datosmacro.com.

Segons les últimes dades publicades per l'ONU, el 4,67% de la població de Síria són immigrants. Síria és el 83º país del món per percentatge d'immigració.

En 2016, la població masculina ha estat majoria, amb 9.319.586 homes, el que suposa el 50,57% del total, enfront de les 9.110.867 dones que són el 49,43%.

El país té una densitat de població mitjana, de 100 habitants per Km2. ¹

Des de l'any 1963, el Partit del Renaixement Àrab Socialista (Baas), governa Síria sota la declaratòria de l'estat d'emergència i, des del 1970, el títol de President de Síria l'ha ostentat la família Assad; en l'actualitat, el president és Baixar al-Àssad, fill d'Hafez al-Àssad, qui va regir els destins del país des del 1970 fins a la seva mort, l'any 2000. La constitució del 1973 defineix oficialment Síria com un estat socialista laic, tot i que reconeix l'Islam com a religió majoritària.

La bandera de Síria en la seva versió actual va ser adoptada el 1980. Està composta per tres franges horitzontals de la mateixa grandària, de color vermell la superior, blanca la central i negra la inferior. En la franja central figuren dues estrelles verdes de la mateixa grandària i de cinc puntes cadascuna.

El color vermell simbolitza la sang dels màrtirs. El color blanc va ser utilitzat per la dinastia omeia. Les dues estrelles representa Egipte i Síria (parts integrants de la República Àrab Unida.) i el color verd va ser usat pel califat fatimita. El negre va ser el color del Califat dels Abbàssides.

Il·lustració 4: Bandera actual síria

¹ <https://www.datosmacro.com/demografia/poblacion/siria>

2.2 Religions i ètnies, les causes profundes del conflicte

2.2.1. Els grups ètnics i religiosos de Síria

Una part del motiu pel qual el conflicte a Síria és tan complicat és degut a la gran diversitat de grups ètnics i religiosos que hi viuen. Les rivalitats i les tensions entre aquests pobles tenen un paper important en la guerra i ajuden a explicar el que està passant.

La divisió entre sunnites i xiïtes és el que ha caracteritzat el conflicte islàmic al llarg del a història i, de forma especial, a Síria.

Els membres de les dues sectes han coexistit durant segles i comparteixen moltes creences i pràctiques fonamentals. Però es diferencien en doctrina, ritual, llei, teologia i organització religiosa.

2.2.2. Musulmans sunnites

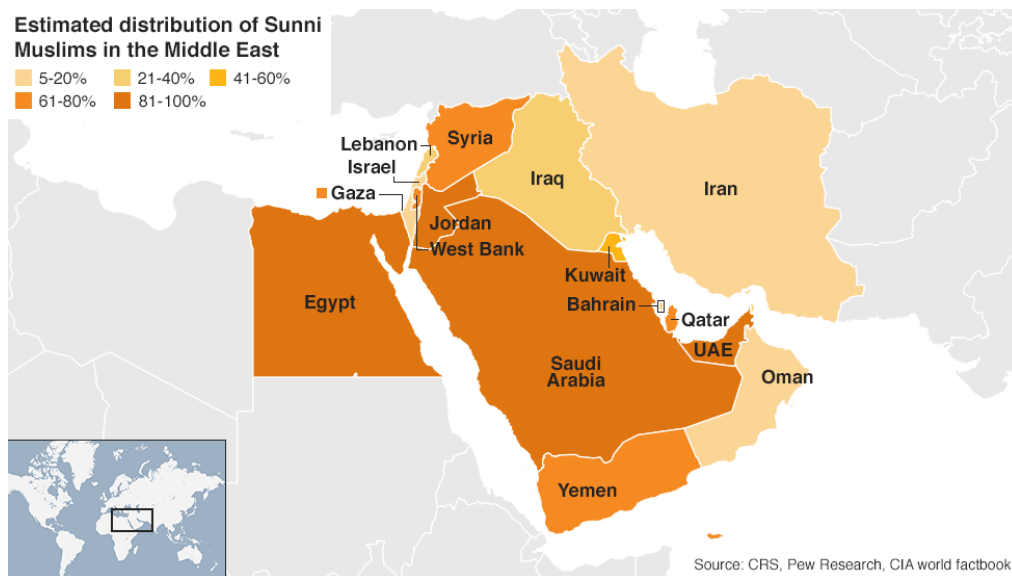
La gran majoria dels més de 1.500 milions de musulmans del món són sunnites: les estimacions suggereixen que la xifra és entre 85% i 90%. A l'Orient Mitjà, els sunnis conformen el 90% o més de les poblacions d'Egipte, Jordània i Aràbia Saudí, aquests, es consideren la branca ortodoxa de l'islam.

El nom "Sunni" es deriva de la frase "Ahl al-Sunnah", o "Gent de la Tradició". La tradició en aquest cas es refereix a pràctiques basades en el que el Profeta Muhammad va dir, va fer, va acordar o va condemnar.

Tots els musulmans estan guiats per la Sunnah, però els sunnis destaquen la seva primacia. Els xiïtes també es guien per la saviesa dels descendents de Mahoma a través del seu gendre i cosí, Ali.

La vida sunnita està guiada per quatre escoles de pensament legal, cadascuna de les quals s'esforça per desenvolupar aplicacions pràctiques de la Sunnah.

Al mapa següent es mostra la distribució de la confessió sunní a l'Orient Mitjà:

Il·lustració 5: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans sunnís a Orient Mitjà.

2.2.3. Musulmans xiïtes

Els xiïtes constitueixen aproximadament el 10% de tots els musulmans, i globalment la seva població s'estima entre 154 i 200 milions.

Els musulmans xiïtes són la majoria a Iran, Iraq, Bahrain, Azerbaidjan i, segons algunes estimacions, Iemen. També hi ha grans comunitats xiïtes a Afganistan, Índia, Kuwait, Líban, Pakistan, Qatar, Síria, Turquia, Aràbia Saudita i els Emirats Àrabs Units.

A principis de la història islàmica, els xiïtes eren un moviment: literalment "Shiat Ali" o el "Partit d'Ali". Van afirmar que Ali era el successor legítim del profeta Mahoma com a líder (imam) de la comunitat musulmana després de la seva mort el 632.

Ali va ser assassinat en 661 després d'un califat de cinc anys que va ser marcat per la guerra civil. Els seus fills, Hassan i Hussein, van ser denegats del que consideraven el seu legítim dret d'adhesió al califat.

Es creu que Hassan va ser enverinat en 680 per Muawiyah, el primer califa de la dinastia Omniyad sunnita, mentre que Hussein va ser assassinat en el camp de batalla pels Omeyas el 681. Aquests esdeveniments van donar lloc al concepte xiïta de martiri i els rituals de dol.

El mapa mostra la distribució de la població xiï a l'Orient Mitjà:

Il·lustració 6: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans xiïtes a Orient mitjà.

Hi ha tres branques principals de l'Islam xiïta avui: Zaidis, Ismailis i Ithna Asharis .

Els Ithna Asharis són el grup més gran i creuen que el lideratge religiós de Mahoma, l'autoritat espiritual i l'orientació divina es van passar a 12 dels seus descendents, començant per Ali, Hassan i Hussein.

El 12è Imam, Muhammad al-Mahdi, es diu que va desaparèixer d'una cova per sota d'una mesquita en 878. Els Ithna Asharis creuen que l'anomenat "imam esperat" no va morir i tornarà al final dels temps per restaurar la justícia a la terra.

2.2.4. Kurds

Els kurds són un grup ètnic separat a Síria i l'Iraq que comprèn entre 7 i 10% de la població de Síria. Des de fa temps han buscat l'autonomia o la independència, i la guerra civil siriana va brindar l'oportunitat de fer realitat aquells somnis. Els kurds es distingeixen per ser un dels pocs grups que reconeixen plenament els drets de les dones, per ser seculars (mantenint la religió separada de l'estat) i per no discriminar-se segons la religió o l'ètnia. Són també un dels únics grups que no han comès cap acte de violència innecessari en el curs de la guerra. Així, els kurds són vistos com els únics aliats reals dels països de l'OTAN en la guerra. Cal assenyalar que hi ha una gran excepció a això, ja que Turquia, un membre de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, menysprea els kurds i els veu com un enemic greu.

La majoria dels kurds també són musulmans sunnites, però la religió no és un factor determinant per a ells.

2.2.5. Assiris

Els assiris són descendents d'una de les civilitzacions més antigues del món, i es veuen ells mateixos com els nadius originals de la terra que habiten. Constitueixen al voltant del 4% de la població. Els assiris són cristians i, com a tals, han estat molt discriminats pels grups extremistes durant la guerra. Com a conseqüència d'això, molts d'ells han pres les armes per defensar-se del caos.

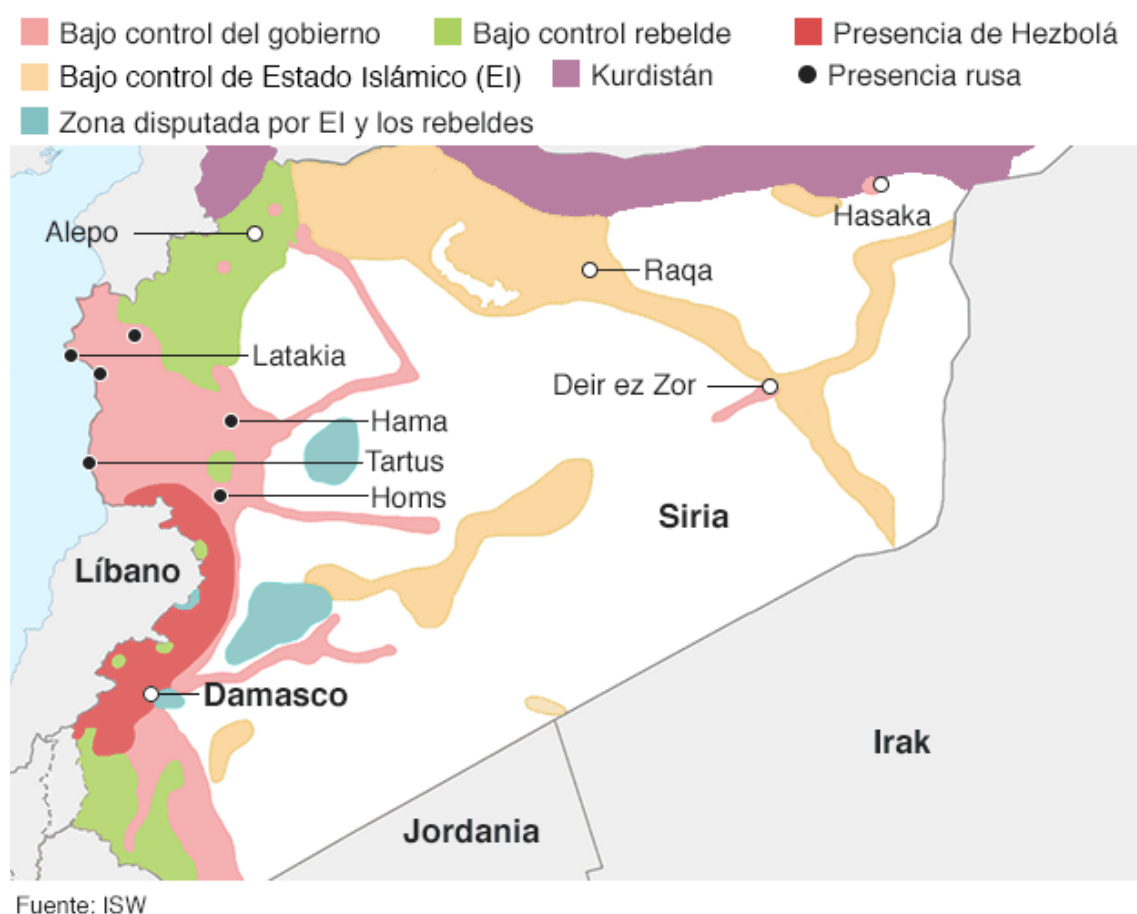
2.3 Països i bàndols implicats

“Que passa? Per què tothom ens ataca...”

-Omar, 2011

Les tropes de Bashar al-Assad lluiten contra uns 1.000 grups rebels que es calcula que compten amb 100.000 combatents. Alguns, de caire islamista i amb vincles amb Al-Qaida.

A principis del 2014, va entrar l'autodenominat Estat Islàmic, enfrontat tant al govern com als rebels, siguin jihadistes o moderats.

Il·lustració 7: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans xiïtes a Orient mitjà.

Després trobem Estats Units i els seus aliats occidentals -inclòs França-, i a més, més o menys implicats: Iran, Turquia i diversos països del Golf.

A finals de setembre de 2015 Rússia va iniciar una campanya de bombardejos, segons el Kremlin, contra posicions d'Estat Islàmic.

- ESTATS UNITS D'AMÈRICA

S'oposen a: Bashar al-Assad i Estat Islàmic.

Dóna suport a: grups rebels considerats moderats i als kurds.

Il·lustració 8: Ex president dels EUA donant la mà al president de Rússia, Vladimir Putin.

Al setembre de 2014, el president Barack Obama va fer un discurs en què va anunciar la seva intenció de degradar i en última instància, destruir.

- RÚSSIA

S'oposa a: Estat Islàmic i altres rebels.

Dóna suport a: Bashar al-Assad.

Il·lustració 9: President de Rússia, Vladimir Putin

El Kremlin ha estat un consistent aliat del règim d'Al-Assad, des d'abans que comencés el conflicte.

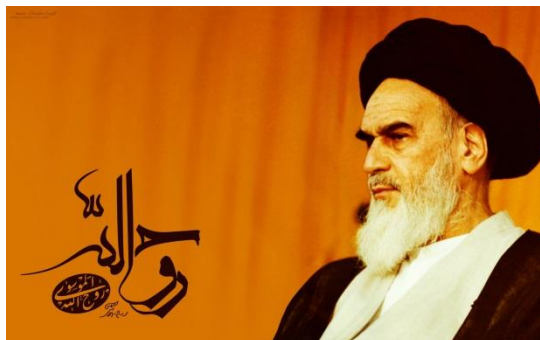
A més de ser un important comprador de les seves armes, a Síria, Rússia té la base naval de Tartus, que encara que no és gran, és la seva única instal·lació a la mar Mediterrània.

- IRAN

S'oposa a: Estat Islàmic i els insurgents sunnites.

Dóna suport a: govern de Bashar al-Assad.

Iran, una de les potències de la regió, és també un històric aliat del govern d'Al-Assad, al qual a més de donar suport armamentístic, ha proveït de suport militar i financer.

Il·lustració 10: Aiatol·la Khamenei

‘Creiem que els nord-americans estan cometent un error sobre Síria i definitivament pagaran un preu si ataquen aquest país’

Aiatol·la Khamenei al setembre de 2013

Per l'Iran, la supervivència d'Al-Assad és clau per posar fre a la influència del seu gran rival a la regió, Aràbia Saudita.

- ARÀBIA SAUDITA

S'oposa a: Bashar al-Assad.

Dóna suport a: rebels sunnites.

Aràbia Saudita, potència sunnita i gran rival de l'Iran, ha estat part des de l'inici de la coalició liderada pels Estats Units per atacar Estat Islàmic.

El govern saudita ha insistit en la necessitat de treure del poder a Al-Assad.

Il·lustració 11: Salmán bin Abdulaziz Al Saúd, actual rei d'Arabia Saudita.

- TURQUÍA

Dóna suport: coalició impulsada per EUA i rebels.

S'oposa a: govern de Baixar al-Assad i separatistes kurds.

Turquia, de majoria sunnita, és una altra de les grans potències de la regió. La seva implicació en el conflicte del seu veí va començar amb el seu suport per a l'Exèrcit Lliure Sirià, el principal dels moviments rebels.

El país ha acollit molts dels més prominents activistes d'oposició. Ha executat atacs aeris contra posicions del Partit dels Treballadors del Kurdistan.

Els atacs turcs, que havien estat anunciats contra Estat Islàmic, aviat es va veure que afectaven també als combatents kurds, igualment enemics dels jihadistes.

‘No es pot obligar els sirians a triar entre Al-Assad i Estat Islàmic’

Recep Tayip Erdogan, president de Turquia

Tot i que les relacions d'Ankara i Damasc havien estat amistoses al llarg dels anys, igual que les principals potències occidentals, es van anar deteriorant des de l'inici del conflicte.

El definitiu punt de ruptura es va produir al juny de 2012, quan els sirians van derrocar un caça turc.

Il·lustració 12: Recep Tayip Erdogan, president de Turquia.

2.4 Orígens, Daraa, el bressol de la revolució

Gener del 2011,

“Nois, això no pot seguir d’aquesta manera, hem de fer-nos sentir!”

Aquest conflicte en els seus orígens no és diferent a d’altres: corrupció, pobresa, violació dels drets humans...Però sobretot desigualtat.

La Fase d'insurrecció civil de la Guerra Civil Síria, va ser un estat inicial de protestes i violències en el conflicte siria, que va durar de març a juliol de 2011, com a resposta a la Primavera Àrab, la corrupció política del país i els abusos als drets humans. La fase va estar marcada per protestes massives en contra del règim baathista de Baixar al-Assad, reprimides durament per la policia i l'exèrcit, i amb arrestos massius i repressions brutals, el que va tenir com a resultat centenars de baixes mortals i milers de ferits.

El 15 de març de 2011 a la província de Daraa (al sud del país) es va iniciar un moviment de protesta contra el govern, que reclamava entre d'altres qüestions la legalització dels partits polítics i la destitució dels càrrecs locals corruptes.

Il·lustració 13: Ciutadans de Damasc, Síria reivindicant els seus drets.

Les protestes es varen reproduir en altres províncies i l'oposició al govern es va intensificar i es van iniciar xocs violents entre les forces governamentals i opositores.

Les revoltes de la població siriana tenia els següents objectius:

- Dimissió de Bashar al-Asad
- Reformes democràtiques
- Canvi de règim

- Més drets civils
- Reconeixement dels drets de minories ètniques
- Abolició de la Cort de Seguretat de l'Estat Suprem
- Aixecament de la llei d'emergència

Tot i els intents de Baixar al-Assad d'apaivagar les protestes amb repressió massiva i amb l'ús de censura per una banda, i de concessions de l'altra, a finals d'abril estava clar que la situació se li escapava del seu control i el govern sirianès va desplegar nombroses tropes.

2.5. La gran explosió. Cronologia de la Guerra Civil (2011-2017)

Abril del 2011,

“Mare, et trobes bé? Aniré a buscar-te medicaments i aigua, no et preocupis, tot anirà bé.”

A l'abril del 2011, el règim havia adoptat un enfocament més agressiu amb l'ús de tancs, artilleria...entre d'altres. Les protestes es van estendre per tot Síria, especialment a les dues ciutats més grans- Damasc i Alep, les quals no van ser afectades dràsticament, en canvi, però, les forces de Al-Assad van segellar i van assaltar ciutats com Daraa, al sud i Latakia, a l'oest.

Les forces de seguretat van començar a tallar l'aigua, l'electricitat i les línies telefòniques, i van confiscar la farina i el menjar. La situació va portar a enfrontaments entre l'exèrcit i les forces opositores, que incloïen manifestants armats i soldats desertors, la qual cosa va provocar centenars de morts.

El 5 de maig, la majoria de les protestes havien estat reprimides i l'exèrcit va començar a retirar-se de Daraa, tot i que van romandre algunes tropes per mantenir la situació sota control.

Il·lustració 14: Antidisturbis a Daraa, Síria.

Durant l'atac a Daraa, l'Exèrcit Sirià també va assetjar i va bloquejar diversos pobles al voltant de Damasc. Durant el mes de maig, es va informar de situacions similars a les de Daraa en altres pobles i ciutats, com Baniyas, Homs, Talkalakh, Latakia i diversos pobles més.

Al febrer de l'any 2012 rebels i lleials van formar grups opositors armats i van començar les desercions de militars sirians que s'unien als rebels, aglutinats en l'Exèrcit

Sirià Lliure (ESL). El país es va sumir en la guerra, els bombardejos de les forces sirianes es van multiplicar i el 2012, els combats van arribar a Damasc, la capital, i a la segona ciutat del país, Alep.

Els jihadistes van augmentar i les forces seculares de l'ESL van perdre terreny.

Van aparèixer grups com el jihadista Front Al-Nusra, filial d'Al-Qaida a Síria, i l'Estat Islàmic (EI), que va llançar una forta ofensiva a l'Iraq el juny del 2014, i després a la zona de Síria propera a la frontera iraquiana. L'EI va proclamar un califat a l'àrea que controla a l'Iraq i Síria.

Els rebels encarnats a l'Exèrcit Lliure sirian no es van aturar. En un atac sobre Damasc van matar al ministre de Defensa, Daoud Rajha. Al novembre, la majoria de la dissidència es va constituir en la Coalició Nacional Síria, representant de l'oposició davant la comunitat internacional.

Al març de 2013, Nacions Unides va donar una xifra esgarrifosa: més d'un milió de sirians havien abandonat les seves llars per convertir-se en refugiats. Quatre mesos més tard va arribar una altra: el nombre de baixes pel conflicte havia superat les 100.000.

Les forces islàmiques també van començar a retirar-se. Al juny, el Govern va recuperar la localitat de Qusair amb ajuda del grup libanès Hezbollah.

Així mateix, l'agost de 2013, una anàlisi dels serveis d'intel·ligència nord-americans va afirmar que un atac amb armes químiques sobre Damasc havia matat a centenars de persones i apuntava al Govern com a responsable. El mes següent, investigadors de l'ONU van concloure igualment que s'havia produït aquest

Il·lustració 15: Víctimes d'un atac amb armes químiques a Damasc, Síria.

atac amb armes químiques, però no es van pronunciar obertament sobre la seva autoria.

Al gener s'iniciaven negociacions a Ginebra per aconseguir la pau a Síria, però no van ser fructíferes. Al maig, les forces del règim capturaven Homs, símbol de la resistència.

Il·lustració 16: Dones síries participant en les eleccions presidencials.

Quatre mesos després, les zones controlades pel Govern celebraven eleccions presidencials, en les que va guanyar Al-Assad.

Les eleccions presidencials es van dur a terme el 3 de juny de 2014. Van ser les primeres eleccions presidencials directes en la història de Síria en la qual hi va haver més d'un candidat, i les segones eleccions multipartidistes des del cop d'estat que havia portat al poder al Partit Baas Àrab Socialista el 1963. El president Bashar al-Assad va obtenir un tercer mandat de set anys amb el 88,7% dels vots.

Alguns grups rebels van assegurar que interromprien l'elecció fos com fos, fins i tot bombardejant col·legis electorals i zones controlades pel govern.

Una altra declaració, emesa per la Unió Islàmica de Ajnad al-Sham, la Legió del Sham, l'Exèrcit dels Mujahidins, i el Front Islàmic, prometia que aquests grups "no atacarien als votants, però recomanaven als mateixos romandre a casa en cas que el govern sirianès ho faci". Va haver-hi cinquanta morts provocades per bombardejos rebels.

Al mateix temps, un nou actor va emergir: el grup terrorista Estat Islàmic. El grup va prendre grans porcions de Síria i l'Iraq i declara l'establiment d'un "califat". A l'agost, va difondre un vídeo en què decapitava al periodista nord-americà James Foley. Un mes més tard, una coalició internacional capitanejada pels EUA iniciava la seva ofensiva aèria contra l'Ei.

El 2015 Estat Islàmic va dominar els titulars de la premsa mundial i alhora més països entraven al camp de batalla siriana.

Al maig, els terroristes jihadistes van prendre la ciutat de Palmira per dinamitar els seus tresors. La Unesco ha qualificat aquesta acció de crim de guerra.

Els kurds van ajudar també a frenar i guanyar terreny a l'Estat Islàmic.

Al setembre, Rússia es va sumar al conflicte per bombardejar l'EI. No obstant això, l'oposició siriana i Occident van qüestionar-se les seves intencions i van afirmar que els seus atacs es dirigien fonamentalment als rebels.

Després dels atemptats de novembre a París, França es va comprometre a derrotar el EI i Regne Unit es va unir a l'ofensiva.

Alhora, la crisi de refugiats va assotar a Europa amb més d'un milió d'arribades per mar abans del final de l'any. Més de quatre milions havien abandonat llavors les seves llars des de l'inici de la guerra per buscar asil en altres països.

L'any 2016 les ciutats assetjades com Madaya i Alep van esser centre de les mirades del món després que el règim tallés els subministraments a àrees controlades pels rebels i generés el risc de fam. A Madaya, dotzenes van morir per la falta d'aliments. Alhora, el procés de pau ha avançat. Al febrer, Estats Units i Rússia van anunciar cessament de les hostilitats a Síria que afecta totes les parts del conflicte llevat als grups terroristes.

El president de Rússia, Vladímir Putin, ordenava la retirada immediata de tropes russes de territori siriana. El Kremlin considerava que la seva presència ja no era necessària ja que li resultava que hi havia el clima perfecte per poder finalitzar el conflicte. Les negociacions van continuar per aconseguir una transició pacífica que posés punt final a la guerra.

L'any 2017 va començar amb titulars com el següent, **"Boruyardi exigeix la sortida de totes les forces que van entrar en territori siria sense l'aprovació del govern siria."**²

El president del Comitè de Seguretat Nacional i Política Exterior en el Consell, Alaeddin Boruyardi, va exigir la sortida de les forces militars estrangeres que van entrar en territori siria sense l'aprovació del govern siria.

"Iran, Rússia, i la Resistència de Hesbol·là van anar a Síria per una petició i aprovació del govern siria, per tal de defensar l'estabilitat en aquest país, mentre que les altres parts que van entrar a Síria per força i sense petició del govern, i van participar en soscavar l'estabilitat, van violar la sobirania siriana, i per això han d'abandonar el territori siria ", va dir Boruyardi³.

Seguit de la declaració de Rússia, el sis de gener, en la que Valeri Guerásimov, cap de l'Estat Major General, general d'Exèrcit va anunciar la retirada del portaavions *Almirall Kuznetsov* i del creuer *Pedro el Grande*, a més d'un grup de vaixells d'escorta.

Uns mesos més tard va arribar l'afirmació del primer ministre siria, Imad Khamis, en les que destacava que les injustes mesures econòmiques unilaterals imposades a Síria han aprofundit el patiment dels ciutadans sirians, ja que han afectat el seu accés als productes bàsics, en particular als aliments, els medicaments i el combustible.

El primer ministre va afirmar que els propis sirians són els que reconstruiran a Síria juntament amb els països amics que han donat suport a la mateixa durant la seva guerra contra el terrorisme.

L'octubre del 2017, l'Estat Islàmic va perdre una de les ciutats en les que havien imposat el seu control, Raqqa.

² <https://infocronica.com/2017/01/08/boruyardi-exige-la-salida-de-todas-las-fuerzas-que-entraron-en-territorio-sirio-sin-la-aprobacion-del-gobierno-sirio/>

³ Diari Sana, agència àrab síria de notícies.

Encara que la ciutat més gran que controlaven, fins que la van perdre al juny, era Mossul, situada a l'Iraq, la seva capital era Raqqa, a Síria, i acaben de perdre-la, les Forces de Síria Democràtica (FSD), una aliança armada liderada per milícies kurdes i recolzada pels EUA, van confirmar que la ciutat de Raqqa es trobava completament alliberada del grup terrorista Estat Islàmic.

Il·lustració 17: Localització de la ciutat de Raqqa

L'última de les notícies més rellevants va ser la declaració per part de Putin sobre la retirada definitiva del Kremlin de tot el territori siríà.

Segons el diari online “elmundo.es” hi ha sis raons per les que el president va anunciar la retirada⁴:

1. El règim d'Assad ja està fora de perill.

Rússia ha evitat un canvi de règim a Síria. Durant alguns compassos del conflicte, Assad semblava condemnat a esfondrar-se, deixant via lliure a una expansió de la influència sunnita a costa al país, un ressorgir que donaria ales a l'Aràbia Saudita, aliada dels EUA i rival de Rússia en aquesta zona. Síria és important per a Rússia. L'aliança de Moscou i Damasc data dels anys 70, quan Hafez Assad, el pare del líder siríà, Bashar Al-Assad, estava al capdavant de la nació. No en va és l'únic país més enllà dels de l'antiga URSS

⁴ <http://www.elmundo.es/internacional/2016/03/15/56e8352eca4741ef1a8b45e6.html>

on Rússia conserva bases. Putin ja ha avançat que aquests emplaçaments militars seguiran funcionant. Les seves bones relacions amb el govern d'Assad permeten a Rússia tenir una certa influència al Pròxim Orient i en certa mesura a la Mediterrània.

2. Ja ha erosionat el poder dels seus adversaris.

Rússia no només ha combatut els terroristes a Síria. Els 'moderats' de l'Exèrcit Lliure Sirià han patit els atacs russos, que al seu torn han tallat els subministraments de Turquia als aliats sunnites dels EUA.

3. Rússia ha tornat a l'escenari internacional.

En aquesta nova etapa de negociacions Rússia té un lloc estel·lar. Copresideix juntament amb els EUA el procés de pau amb l'ajuda de l'ONU, un triumvirat que encaixa bé amb el futur multipolar pel qual sempre ha advocat Moscou.

4. Assad és un aliat problemàtic i l'aventura no podia ser eterna.

Segons l'Observatori dels Drets Humans, 1.700 civils han mort pels bombardejos russos des del 30 de setembre (quan Moscou va llançar la seva operació) fins el passat 1 de març. Encara que l'exèrcit sirià té vincles amb el rus des de fa dècades, durant aquesta crisi ha quedat palès que Moscou no tenia tanta influència sobre el Govern sirià, que ha comès greus errors estratègics.

5. Putin no tenia raons per seguir lluitant

El líder rus retira el gruix de les seves tropes perquè ha aconseguit part dels seus objectius. I també perquè ha quedat clar que no va a aconseguir la resta de les coses que es proposava. La victòria militar total, fent fora els terroristes de Síria, és impossible atacant només des de l'aire. Tampoc ha aconseguit comandar i codirigir una coalició internacional contra els terroristes.

6. La guerra estava sent un mal negoci.

És difícil calcular el cost de la guerra per a Rússia. Fonts pròximes als serveis de seguretat apunten que Moscou ha aconseguit traslladar la despesa en maniobres a l'operació siriana, mantenint part del desplegament dins el pressupost. Però una agència, RBC, ha xifrat en 370 milions d'euros el cost de la guerra siriana per a Rússia. Són molts diners en un moment en què el Govern ha fet retallades del 10% en el pressupost de tots els ministeris.

No obstant, encara que la premsa reflexava esperança per posar fi a la guerra, milers de milions de persones es veien obligades a fer la maleta amb l'essencial i marxar, deixant darrere seu les seves cases, treball, famílies, mares, pares, fills, amics... Per a ells no havia acabat la guerra, acabava de començar.

3. ÈXODE

-No et vull deixar sola, mare...

-Omar, carinyo, allà tindràs una vida millor, no et preocupis per mi, jo ja he viscut la meva vida, ara et toca a tu lluitar per viure la teva.

-Alepp, Sirià, 2014.

Per començar aquest apartat, s'ha volgut afegir aquest fragment pel seu contingut. Expressa de manera molt clara el sentiment de la fugida.

Aún permanecen en mi memoria⁵

Testimonio de Ricardo Angora, médico psiquiatra, responsable del programa de *Atención Primaria de Salud y Apoyo Psicosocial a las personas refugiadas y migrantes en Grecia*, Médicos del Mundo España en Lesbos.

“Aún permanecen en mi memoria las expresiones de miles de personas migrantes y refugiadas que llegan a diario a las islas Griegas. Recuerdo de expresiones de cansancio y agotamiento tras un largo y duro viaje de varias semanas, recorriendo trayectos en vehículos inseguros y abarrotados, alojados en condiciones insanas, casi sin alimentación, algunos experimentando la separación de familias y sufriendo los abusos de las bandas criminales que gestionan un lucrativo negocio(...) sin dudas, esta experiencia supone un trauma psicológico que no olvidarán a lo largo de sus vidas y que en algunos casos les ocasiona un bloqueo mental con necesidad de intervenciones dirigidas a recuperar la capacidad de funcionamiento para afrontar su vida cotidiana y poder continuar el viaje.

⁵ (Naïr, Refugiados frente a la catástrofe humanitaria, una solución real., 2016)

Mucho peor son los sentimientos de quienes pierden a sus seres queridos en la travesía (padres, hijos, hermanas, amistades) y que quedarán, en el mejor de los casos, si el mar devuelve sus cuerpos, enterrados en una tierra desconocida y lejana(...)

Pero las personas que llegan a las islas también han sufrido la pérdida de sus casas, tierras, pertenencias, su entorno social, y sus medios de vida, lo cual ocasiona un duelo que tienen que poder procesar para seguir adelante.(...) Las personas que han perdido a familiares al cruzar el Egeo presentan una situación de duelo agudo y precisan un apoyo emocional especial durante el proceso de identificación de cuerpos, las ceremonias y el enterramiento. Estas personas nunca olvidarán a sus seres queridos, que perdieron la vida al intentar alcanzar una vida en paz.”

Les migracions es desenvolupen per diverses i complexes raons. Són socials, polítiques, econòmiques, culturals i, fins i tot, identitàries. Corresponen, fonamentalment, a la voluntat de canviar de vida, de canviar la pròpia i assegurar una millor per a la família.

Il·lustració 18: Piràmide de Maslow, les necessitats humanes.

La piràmide de Maslow forma part d'una teoria psicològica que es basa en la motivació i les necessitats de l'ésser humà: allò que ens porta a actuar tal com ho fem. Segons Abraham Maslow, un psicòleg humanista, les nostres accions neixen de la motivació dirigida cap a l'objectiu de cobrir certes necessitats, les quals poden ser ordenades per la importància que tenen per al nostre benestar.

Així, doncs, quant una persona emigra cap un altre país busca assolir aquestes necessitats, començant per les fisiològiques o bàsiques, és el grup que reuneix l'alimentació, el manteniment de la salut, el descans.

Després apareixen les de protecció i seguretat en les que el ésser humà busca una seguretat física, d'ocupació, de recursos, moral, familiar, de propietat privada...Seguidament les persones comencem a sentir la necessitat social, d'amor, d'amistat, busquem afecte, intimitat sexual.

És aquí quan es comença a buscar una valoració externa i de reconeixement, respecte i èxit.

Finalment experimentarem un sentiment d'autorealització, acceptarem les crítiques sense cap problema i serem capaços de solucionar problemes per nosaltres mateixos.

3.1 La crisi dels refugiats

“Bon dia, Srs. passatgers, el comandant x i la tripulació, en nom de Syrian Arab Airlines, us donen la benvinguda a bord d'aquest avió amb destinació Alger. Volarem a una altitud de 11000 metres, amb una velocitat de 885 km / h i la durada aproximada serà de 4h 45 temps a partir del moment de sortida.”

-Aeroport Internacional d'Alep, 2014.

Per tal d'arribar a comprendre aquesta crisi cal agrupar a les persones afectades en quatre grans grups.

- Refugiats

La població mundial de refugiats va arribar al seu punt més alt en dues dècades a finals de 2016, quan va arribar als 22,5 milions de persones (incloent 5.3 milions de refugiats palestins registrats amb UNRWA), cosa que representa un increment del 65 per cent en els últims cinc anys. L'índex de creixement ha baixat el seu ritme però la població continua creixent, amb 2,3 milions de nous refugiats reconeguts en 2016. La meitat d'ells van ser reconeguts de forma grupal, el rest, individualment.⁶

- Persones desplaçades internes

Els conflictes armats, la violència generalitzada i les violacions als drets humans van obligar a prop de 5 milions de persones a fugir dins de les fronteres dels seus propis països el 2016, el que va provocar que el nombre de desplaçats interns arribés als 40, 3 milions. El nombre de desplaçats interns ha disminuït des de 2015, quan va arribar al seu punt màxim de 40,8 milions de persones, després de cinc anys de creixement sostingut.(ídem)

- Sol·licitants d'asil

A finals de 2016, 2,8 milions de sol·licitants d'asil estaven esperant una decisió que els canviaria la vida. Es van realitzar 2,2 milions de sol·licituds en el transcurs de l'any,

⁶ <http://www.acnur.org/recursos/estadisticas/tendencias-globales-2016/>

prop de 2 milions d'aquestes van ser primeres sol·licituds, conegudes com a procediments de "primera instància" i el rest són apel·lacions o "segona instància".

En molts països, l'ACNUR gestiona els processos de presa de decisions per ordre de les autoritats nacionals. En aquests països, més de 200.000 sol·licituds van ser registrades, i prop de 8000 van ser apel·lacions.⁷

- Persones apàtrides

Segons la Convenció sobre l'Estatut dels Apatriats de les Nacions Unides, signada a Nova York el 28 de setembre de 1954, un apàtrida és definit com:

‘Qualsevol persona a la que cap Estat considera destinatària de l'aplicació de la seva legislació.’⁸

Les persones apàtrides freqüentment viuen en condicions precàries al marge de la societat, provocant que la mesura de les persones apàtrides sigui un desafiament. ACNUR va ser capaç de comptabilitzar un 3,2 milions d'un estimat de 10 milions de persones apàtrides al món.

La identificació de les persones apàtrides és clau per abordar les dificultats que afronta i permetre als governs, l'ACNUR i altres actors prevenir i reduir els casos d'apatrídia.⁹

L'informe anual de l'ACNUR “Tendències Globals”(2016), que analitza el desplaçament forçat a tot el món amb dades de governs, agències sòcies, i dades del propi ACNUR, mostra que 65,6 milions de persones es trobaven desplaçades a la fi de 2016.

En ell es va remarcar que el 2016, de mitjana 20 persones per minut, es van veure obligades a fugir de les seves llars i buscar protecció en un altre lloc, ja sigui dins de les fronteres del seu país o en altres països. Uns 10,3 milions de persones es van convertir

⁷ Ibid.

⁸ <https://es.wikipedia.org/wiki/Apatr%C3%ADda>

⁹ <http://www.acnur.org/recursos/estadisticas/tendencias-globales-2016/>

en nous desplaçats pels conflictes o de la persecució en 2016. Entre ells hi havia 6,9 milions de persones desplaçades dins de les fronteres dels seus països i 3,4 milions de nous refugiats. Dels 65,6 milions de persones desplaçades forçadament fins al 31 de desembre de 2016, 22,5 milions eren refugiats (17,2 milions sota el mandat de l'ACNUR i 5,3 milions registrats pel UNRWA), 40,3 milions desplaçats interns i 2,8 milions sol·licitants d'asil. A més, l'ACNUR calcula que almenys 10 milions de persones eren apàtrides a finals de 2016. No obstant això, les dades recollides pels governs i comunicats a ACNUR es limitaven a 3,2 milions d'apàtrides a 75 països.

Tres països van expulsar el 55% de la població refugiada del món. Síria, amb 5,5 milions de persones.¹⁰

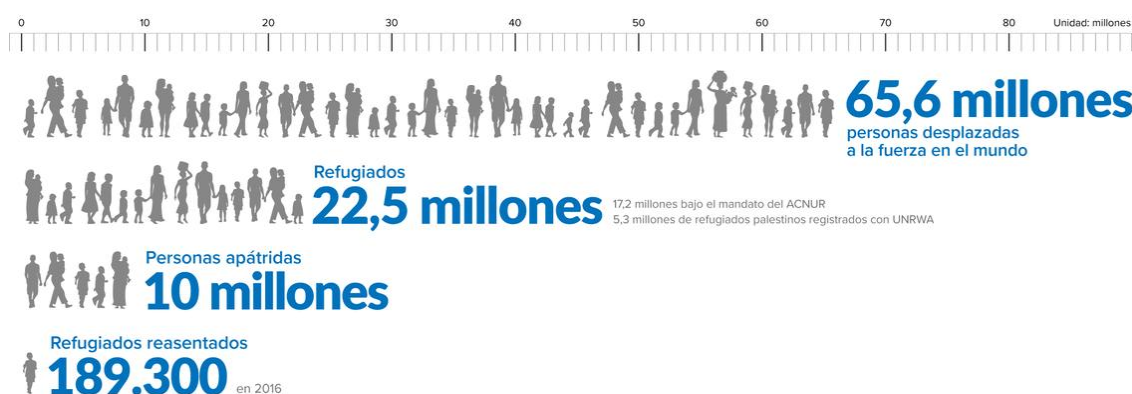
Il·lustració 19: Gràfic d'ACNUR, de les tendències globals sobre les persones desplaçades del món¹¹

¹⁰ Ibid.

¹¹ <http://www.acnur.org/recursos/estadisticas/>

En aquest context, hi ha un total de 15 zones sota setge per la guerra a Síria el 2017, que significa que fins a 700.000 persones estan atrapades. Una realitat que castiga als més petits una altra vegada. Gairebé 300.000 són els nens.

Durant les dues últimes dècades, la població mundial de persones desplaçades a la força ha augmentat significativament, passant de 33,9 milions en 1997 a 65,6 milions en 2016, i continua en un nombre rècord. El creixement es va concentrar principalment entre 2012 i 2015, i ha estat provocat principalment pel conflicte a Síria, juntament amb altres conflictes a la regió, com per exemple a Iraq i Iemen, així com a Àfrica subsahariana, incloent Burundi, República Centreafricana, República Democràtica del Congo, Sudan del Sud i Sudan.¹²

Il·lustració 19: Gràfic de les tendències globals, ACNUR, 2016.

La crisi migratòria va afectar de forma important a Europa, també coneguda com a crisi migratòria al Mediterrani, és una situació humanitària crítica, que es va aguditzar el 2015, per l'increment del flux descontrolat de refugiats, sol·licitants d'asil, emigrants econòmics i altres emigrants en condició de vulnerabilitat, que en conjunt comparteixen les vies de desplaçament irregular cap a països de la Unió Europea. A data de 21 de desembre de 2015, més d'1.006.000 persones havien entrat a Europa, de les quals més de 942.400 havien sol·licitat asil polític.

Es tracta de la major crisi migratòria i humanitària a Europa, després de la Segona Guerra Mundial. Segons el vicepresident de la Comissió Europea, Frans Timmermans,

¹² Ibid.

és «una crisi mundial que necessita una resposta europea». L'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als refugiats va declarar que Europa està davant d'una «de les majors afluències de refugiats en dècades» i va emfatitzar que es tracta d' «una crisi de refugiats, i no només un fenomen migratori».

"A menys que vagin més enllà, els emigrants i els refugiats continuaran ofegant-se i Europa tornarà a fracassar amb vergonya: S'ha de fer front a aquesta tragèdia a la seva porta. Si Triton no es pot canviar, llavors Triton no és la solució, encara que es donin molts recursos".¹³

John Dalhuisen, director d'Amnistia Internacional per a Europa i Àsia Central, Brusel·les, 2015.

El major flux de desplaçats que arriba a les costes europees prové de Síria. Aquest país ha generat el major nombre tant de desplaçats interns (7.6 milions) com de refugiats (3.88 milions al final de 2014). Representen el 51 % dels refugiats que venen a Europa buscant protecció.

Més de 4 milions van fugir del país cap a Turquia i el Líban i es podria dir que més de la meitat de la població nacional es troba desplaçada a l'interior del propi país o refugiada en un altre estat.

Aquestes xifres resulten clarament comprensibles si tenim en compte que com a conseqüència de la guerra la taxa de d'atur es va elevar del 14,9% al 2011 fins al 52,9 % a finals del 2015, a més, el 85 per cent de la població es trobava en situació de pobresa a finals del 2015 mentre que el 69.3 per cent es trobava en situació d'extrema pobresa, incapaç de cobrir les seves necessitats bàsiques, destaca Sami Naïr, escriptor i catedràtic de ciències polítiques en el seu últim llibre.¹⁴

En la següent il·lustració es troben les diferents rutes de les persones desplaçades i/o refugiades.

¹³ <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2015/04/face-saving-not-a-lifesaving-operation/>

¹⁴ <http://www.acnur.org/recursos/estadisticas/tendencias-globales-2016/>

- Ruta mediterrània oriental

Una de les rutes més utilitzades pels refugiats en busca d'esperança, en aquesta ruta els refugiats provenen de Síria, Afganistan i Pakistan.

- Ruta balcànica occidental

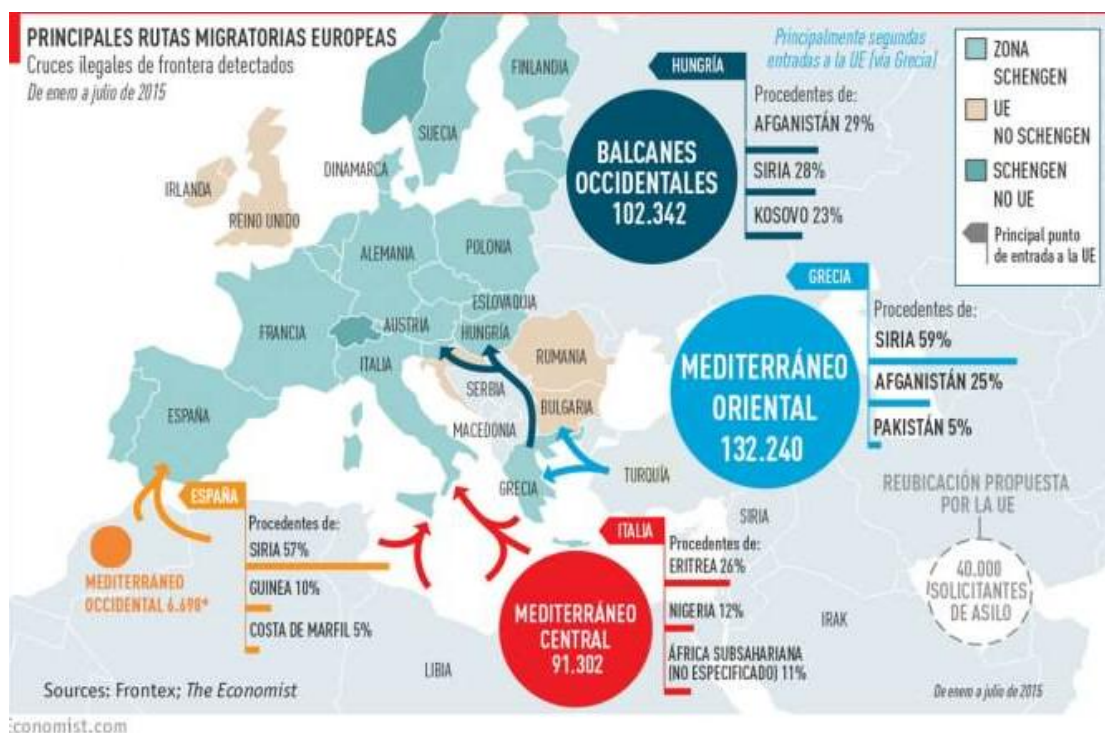
Aquesta ruta és la que realitzen els refugiats que no es volen quedar a Grècia i aspiren cap a Hongria o Austria.

- Ruta mediterrània central

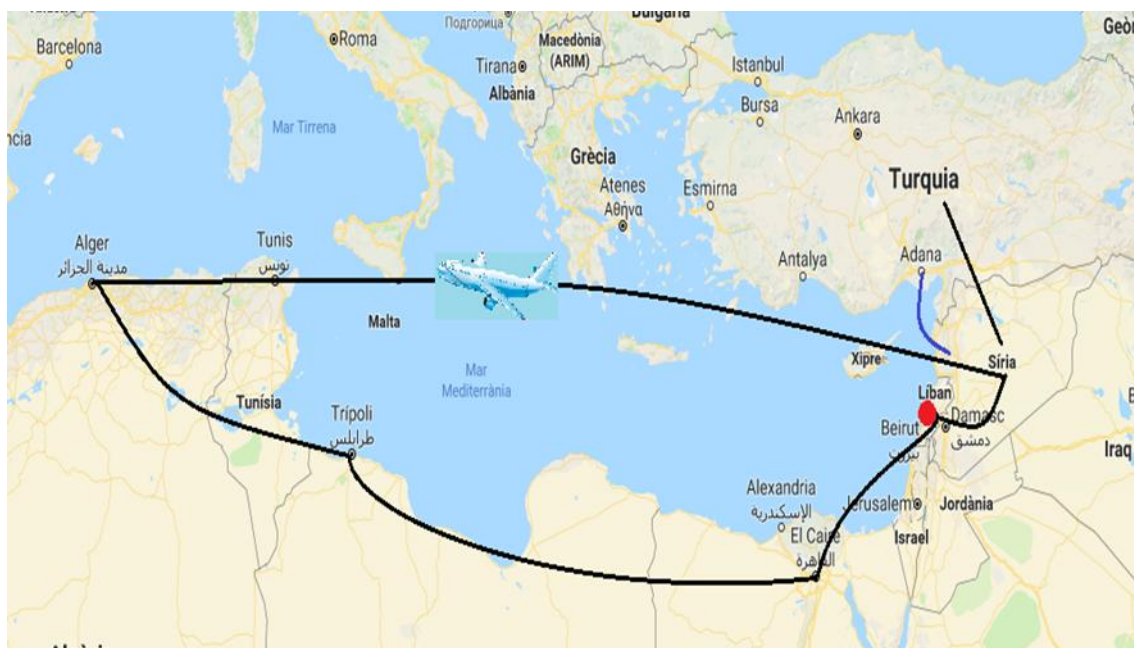
Els refugiats que realitzen aquesta ruta tenen com a objectiu principal arribar a la península itàlica i son procedents d'Eritrea, Nigèria o de l'Àfrica Subsahariana.

- Ruta mediterrània occidental

Alguns dels refugiats sirians, de Guinea o de Costa de Marfil, accedeixen des de Espanya, algun s'hi queden, d'altres continuen el seu camí cap a Europa del Nord.

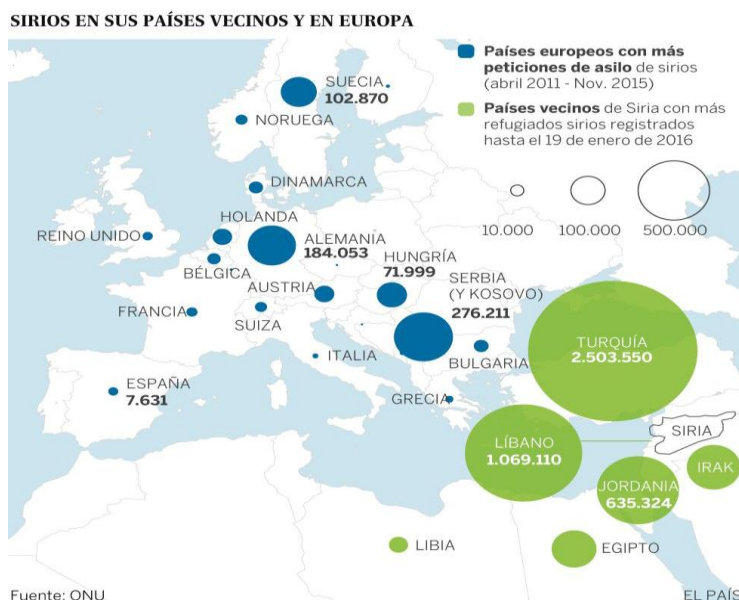

Il·lustració 20: Principals rutes migratòries europees.

Il·lustració 20 Mapa de les rutes cap a Algèria . Elaboració pròpia

Aquest mapa indica les rutes realitzades pels sirians cap a Algèria. S'ha pogut constatar que la ruta més realitzada pels refugiats és la aèria consta d'un vol directe de 4 h fins la capital algerina,. D'altra banda existeix una ruta terrestre encara que més llarga i perillosa, on es realitza normalment una parada d'un a dos dies a Beirut (Líban).

Il·lustració 21 Mapa dels principals països on resideixen els refugiats sirians. Font: El País

En aquest mapa a data de 19 de gener del 2016, es pot observar com Turquia segueix sent una de les principals opcions pels refugiats sirians, seguida pel Líban, la tendència cap a les rutes balcàniques occidentals i mediterrànies centrals es veuen en increment fins 275.211 sol·licituds d'asil.

No obstant, molts dels refugiats sirians no acaben de trobar el benestar, segons l'avaluació anual de la vulnerabilitat (2017) de refugiats sirians al Líban revela que el 58% de les llars viuen en la pobresa extrema, amb menys de 2.87 dòlars per persona al dia. Aquest és el 5% més respecte a l'any anterior. De la mateixa manera, el nombre de llars vivint per sota del llindar de pobresa, amb menys de 3,84 dòlars al dia, també va augmentar. 76% de les llars de refugiats viure sota aquest nivell.

Segons les estadístiques oficials d'ACNUR es necessiten prop de 2,7 milions de dòlars per satisfer les necessitats bàsiques dels refugiats de cara l'any 2018, com a part de la resposta de crisi al Líban. Les properes conferències a París i Brussel·les han estat dissenyades per mobilitzar més suport per a la resposta humanitària i Líban en particular

La pèrdua de vides a causa del conflicte continua sent l'impacte més catastròfic visible i directe de la crisi en curs a Síria, que l'11,5 per cent de la població de Síria va resultar morta o accidentada al conflicte armat. El país s'enfronta a la catàstrofe humana que es reflecteix en la caiguda dramàtica de la vida. L'esperança de vida era de 70,5 anys al 2010, xifra que va baixar fins a un estimat de 55,4 anys l'any 2015.¹⁵

‘Es necessita un nou contracte social i un nou paradigma de desenvolupament basat en el dret per a que tots els sirians tinguin una vida decent, i això implica una participació real i efectiva de tots els poders a la societat per aconseguir el canvi de desenvolupament requerit basat en una visió concertada comuna per al país.’

¹⁵ file:///C:/Users/Administrador/Downloads/Forced%20Dispersion_SCPR_2016_EN.pdf

El nou paradigma de desenvolupament requereix un nou contracte social basat en la justícia i el respecte de la dignitat humana, el nou paradigma hauria de descompondre els fonaments de la violència i el foment solidaritat social. A més, les institucions rendibles, transparents, independents i inclusives són necessaris per assolir les prioritats de desenvolupament dels sirians.’¹⁶

La majoria arriba a Europa per Itàlia o Grècia, però no tenen intenció de quedar-s’hi. Trien els països en funció de factors diferents com el coneixement de la llengua, el vincle històric, la presència de comunitats de la mateixa ètnia ja instal·lades al territori i la situació econòmica.

Per descomptat, la política d’asil del país i l’estatut atorgat als demandants d’asil (que depèn de la política nacional) també entren en joc al moment de pensar un destí, diu Sami Naïr.¹⁷

Els països més sol·licitats al 2014 segons les dades de l’informe d’Eurostat 2015, van ser Alemania amb 203.000 sol·licituds; Suècia, amb 81.000 peticions; Itàlia amb 65.000; França, amb 64.000; Hungría amb 43.000 i Regne Unit amb 32.000; Àustria amb 28000; Dinamarca amb 25.000 i Bèlgica amb 23.000. Les sol·licituds realitzades aquests nou Estats membres cobreixen el 90 per cent del total de les peticions de la UE-28.

- La taxa de migració neta a Síria

Les taxes de migració neta es van reduir del 0,94 per cent en els anys 70 al 0,76 per cent per al període 1980-1989, i després la tendència de la migració neta es va tornar negativa en el període 1990-1994, arribant a -0,23 per cent. Aquest canvi va acompanyar la recuperació econòmica i estabilitat política després del final dels grans

¹⁶ <file:///C:/Users/Administrador/Downloads/SCPR-Press-Release-Confronting-fragmentation-2015-EN.pdf>

¹⁷ Naïr (2016) ¿Adónde van los refugiados? Pág. 22

xocs als anys vuitanta. A continuació, les taxes de la xarxa la migració va tornar a una tendència positiva (més sortides que arribades) i va arribar a 0,39 percentatge durant el període 1995-2004. La investigació va suposar una continuació d'aquesta tendència per al període 2004-2010, per arribar al 0,44 per cent.

Hi ha diverses estimacions de la migració externa a Síria. Els resultats mostren un augment del nombre acumulat net d'immigrants sirians externs, de 584 milers en 1970 a 1.618 milers el 1981, 2.240 mil el 1994 i 2.855 mil el 2004, arribant a 3.503 mil migrants el 2010.

3.1.1 Només acull Europa?

Segons l'informe de les tendències globals d'ACNUR les regions en desenvolupament acullen el 84% dels refugiats del món sota el mandat de l'ACNUR, representant prop de 14,5 milions de persones. Els països menys desenvolupats van donar asil a una proporció creixent, un 28% del total mundial (4,9 milions de refugiats).

Il·lustració 22: Gràfic tendències globals ACNUR 2016

En el primer gràfic (esquerra) d'ACNUR en el que es representa on s'acullen les persones desplaçades del món els percentatges més grans són protagonitzats per Àfrica (30%) i Orient mitjà i el Nord D'Àfrica (26%), els segueix Europa (17%).

Aquest fet normalment resulta estrany, com un país que no sigui europeu és capaç de ser un país que acull refugiats?

L'any 2004, Otto Shily, ministre d'Interior alemany va proposar a Tunis com a possible emplaçament per tal de crear un centre de retenció de emigrants africans cap a Europa.

Aquesta idea, que reprenia la proposta britànica de 2003, no va ser recolzada per la Comissió Europea que criticava la violació dels drets dels refugiats.

Però l'obstinació ha continuat: durant el segon semestre del 2004, en la Reunió extra-oficial dels ministres de Justícia i Interior de la UE, es va proposar la creació de centre d'acollida per als sol·licitants d'asil a Algèria, Tunísia, el Marroc, Mauritània i Líbia.

Aquests centres havien de ser supervisats per aquests països. "A canvi de diners, és clar". Diu Sami Naïr.¹⁸

¹⁸ Naïr, (2016). La muralla europea Pág. 52

4.DESMENTINT PREJUDICIS: ALGÈRIA COM PAÍS ACOLLIDOR DE REFUGIATS

“Els parla el capità x, en breus moments prendrem terra a l'aeroport Houari Boumediene, la temperatura exterior és de 22 graus. Durant l'aterratge no s'aixequin, Cordeu-vos el cinturó i no despleguin les seves tauletes: no es treguin el cinturó fins que l'avió no es detingui per complet. Desitgem que hagin tingut un bon vol, gràcies”.

-Alger, 2014.

4.1 Introducció

Algèria (en àrab الجزائر, al-Jazàir), oficialment República Democràtica Popular d'Algèria, és un estat del nord d'Àfrica. És l'estat més gran del continent i de la riba mediterrània, així com el desè estat més gran del món en termes de superfície. Limita, al nord, precisament, amb la mar Mediterrània, a l'est amb Tunísia i Líbia, a l'oest amb el Marroc i el Sàhara Occidental i al sud amb la part sahariana de Mauritània, Mali i el Níger. La capital és Alger. Algèria és membre de les

Nacions Unides, de la Unió Africana, de la Lliga Àrab i de l'OPEP. També va contribuir a la creació de la Unió del Magrib Àrab.

Constitucionalment, Algèria es defineix com a un estat àrab i amazic (berber).

Algèria es divideix actualment en 48 wilayes (províncies), 553 daries (comtats) i 1541 baladiyabs (municipis). Segons la constitució algeriana, un wilayat és una "col·lectivitat territorial" que gaudeix de certa llibertat

econòmica. La APW o L'Assemblée Populaire Wilayale (Parlament Popular de Wilayale), és l'entitat política que regula una província.

La bandera algerina va ser adoptada el 3 de juliol de 1962. Està composta per dues meitats, una verda costat de l'asta i una altra blanca al batent. Al centre de la bandera se situa una mitja lluna minvant al costat d'una estrella de cinc puntes, ambdues de

color vermell. El color blanc representa la puresa, mentre el verd i la mitja lluna representen a l'Islam.

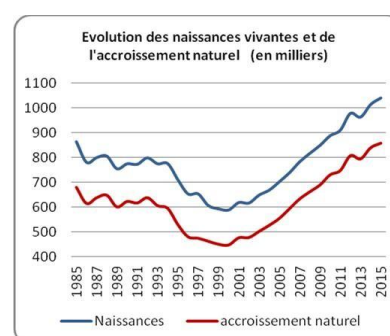
Il·lustració 23: Bandera algerina adoptada l'any 1962.

4.2. Dades demogràfiques

A partir de l'1 de gener de 2016, la població resident total a Algèria va arribar als 40,4 milions. L'any 2015 es va caracteritzar per un augment significatiu del volum de naixements vius, que va superar per segon any consecutiu el llindar d'un milió de naixements. Aquest any també es va registrar un augment del nombre de morts i un descens bastant significatiu del nombre de matrimonis contractats en comparació amb els darrers anys.

4.2.1. L'evolució de la població algerina

Al llarg de 2015, la població resident total ha augmentat i arriba a 858000 persones, una taxa de creixement natural del 2,15%. Cal assenyalar que aquesta taxa experimenta un estancament entre 2014 i 2015.

Il·lustració 24: gràfic de l'evolució dels naixements vius i de l'augment natural.

4.2.2. La població distribuïda per edats l'any 2015:

Després de consultar l'informe sobre demografia d'Algèria que registra les dades de l'any 2015, es mostren les dades relacionades amb el percentatge de nens i nenes menors de 5 anys i la composició en percentatge per grups d'edat:

0-4 anys: 11,7%

5-14: 28.8%

15-59 anys: 62,5%

65 anys o més: 8,7%

El creixement demogràfic anual d'Algèria es de l'1%.¹⁹

¹⁹ <http://www.ons.dz/IMG/pdf/Demographie2015.pdf>

S'observa, de manera global, un alt percentatge de població jove en edat de treballar, fet que pot ajudar a explicar els processos migratoris dels darrers anys.

4.3. Dades econòmiques²⁰

Nivell de desenvolupament: País de renda mitjana baixa.

Nivell d'ingressos: Ingrés mitjà-alt.²¹

Recursos naturals: Els principals recursos del país són el petroli, el ferro, el gas, la plata, el coure i el zinc. Des de finals dels 90 el govern d'Algèria va iniciar programes per a la industrialització. Algèria exporta principalment gas natural, ferro, petroli, tabac, verdures i fruites, suro, pells i fosfats. País que depèn en gran mesura de l'activitat petroliera i del gas; Algèria és un important productor de suro i un gran productor de bestiar.

Índex de Desenvolupament Humà: 0.717 / 1

Índex de Desenvolupament Humà (classificació mundial) 93/187

Índex de Percepció de la Corrupció: Lloc 100 dels 175 publicats en aquest *ranking*²²

Moneda local: Dinar algerià (DZD)

²⁰ The Economist Intelligence Unit (2015); Algeria Economy, Politics and GDP Growth Summary, <http://country.eiu.com/algeria>

Santander (2015), Argelia: Política y economía,

<https://es.santandertrade.com/analizar-mercados/argelia/politica-y-economia>

²¹ Banco Mundial (2015), Argelia. Datos, , <http://datos.bancomundial.org/pais/argelia>

²² Transparency International Ranking (2015), Public Sector Corruption in 175 Countries and Territories. Results: Table and Rankings, <http://www.transparency.org/cpi2014/results> , a més,

<https://boletinderechoshumanos.files.wordpress.com/2015/12/argelia-2015-informe-general.pdf>

4.4. Cronologia històrica i política 1990-2016²³

- 7 de febrer de 2016
Adopció d'una nova constitució que limita el nombre de mandat presidencial a dos i reconeix el tamazight com a llengua oficial.
- 17 d'abril de 2014
Victòria d'Abdelaziz Bouteflika a les eleccions presidencials
- 27 d'abril - 16 de juliol de 2013
Hospitalització i convalescència a París (França) del president Abdelaziz Bouteflika després d'un accident cerebrovascular
- 17-19 de gener de 2013.
Assalt de l'exèrcit algerià contra els islamistes segrestadors en una planta de gas a Amenes (balanç: 37 estrangers, 1 Algerià i 29 assaltants abatuts.)
- 16 de gener de 2013
Presa d'ostatges a la planta de gas d'In Amenes (per un comant islamista pertanyent a la katiba de Mokhta, Belmokhtar)
- 10 de maig del 2012
Victòria del FLN en les eleccions legislatives, mentre que les prediccions van donar per guanyadors als partits islamistes.
- 11 de març de 2012
Mort del primer president d'Algèria Ahmed Ben Bella.'

²³ <https://boletinderechoshumanos.files.wordpress.com/2015/12/argelia-2015-informe-general.pdf>

(originalment JEUNRE AFRIQUE (2015), L'Algérie. Chronologie, <http://www.jeuneafrique.com/pays/algerie/chronologie>)

- 24 de febrer de 2011
Salt de l'estat d'emergència en vigor des de 1992.
- 9 d'abril de 2009
Reelecció d'Abdelaziz Bouteflika, però les eleccions són boicotejades pels principals partits de l'oposició.
- 29 d'octubre de 2008
Abdelaziz Bouteflika anuncia la revisió de la Constitució que prohibeix la seva execució per un tercer mandat.
- 11 de desembre de 2007
Doble atemptat suïcida reclamat per Al-Qaeda al Magrib Islàmic (AQIM) dirigits a les oficines de l'ONU i la seu del Consell Constitucional
- 31 d'agost de 2006
Expiració del període de gràcia per als grups armats a beneficiar-se de l'amnistia
- 29 de setembre de 2005
Adopció per referèndum de la Carta per la Pau i la Reconciliació Nacional
- 8 d'abril de 2004
Reelecció d'Abdelaziz Bouteflika
- 21 de maig del 2003
Terratrèmol fort a Alger (més de 2.000 morts)
- 10 d'abril de 2002.
Registre de Tamazight, llengua berber, a la Constitució com a llengua nacional
- Abril de 2001
Disturbis clandestins a *Kabylie*
- 16 de setembre de 1999.
Adopció per referèndum de la llei sobre concòrdia civil
- 15 d'abril de 1999
Victòria d'Abdelaziz Bouteflika en les eleccions presidencials

- 28 de novembre de 1996
Referència sobre la IV Constitució
- 30 de gener de 1994
Liamine Zeroual nomenat cap d'Estat per l'HCE
- 29 de juny de 1992
Assassinat del president Mohamed Boudiaf
- Abril 1992
Dissolució de la FIS
- 2 de febrer de 1992
Instància de l'estat d'emergència
- 14 de gener de 1992
Creació d'un Comitè d'Alt Estat (HCE) sota la presidència de Mohamed Boudiaf
- 26 de desembre de 1991
FIS en la primera ronda d'eleccions legislatives
- 12 de juny de 1990
Eleccions municipals guanyades pel Front Islàmic de Salvació (FIS)

4.5- La migració algerina

4.5.1 Les característiques de la migració algerina a França ²⁴

La immigració dels algerians a França data ja de la Primera Guerra Mundial, quan Algèria era colònia francesa i es tractava simplement d'una emigració dels departaments d'ultramar als departaments del continent. Però serà després de la independència d'Algèria, i en concret en la dècada dels 70, quan l'emigració a França augmenti considerablement. El 1971, França era el país que rebia el 98% de l'emigració algeriana, és a dir 760.000 emigrants, i a l'any següent, els algerians van passar a ser la nacionalitat que aportava més immigrants al país. Entre 1972 i 1973 la immigració algeriana va passar a ser d'1 milió d'individus.

L'origen d'aquests immigrants era, essencialment, les regions muntanyoses d'Algèria, en concret la Cabília. Els emigrants eren membres de famílies camperoles i, al principi, comprenien només homes. En molts casos hi ha un període intermedi en què l'immigrant resideix transitòriament en una ciutat portuària del seu país, generalment Alger, per a posteriorment partir cap a l'estranger.

L'emigració algeriana a França és una emigració majoritàriament d'homes, ja que emigren més de 6 homes per cada dona. Tot i les facilitats acordades per la reunió de les famílies dels treballadors algerians amb contracte de treball i permís de residència, la immigració familiar continua sent bastant escassa.

4.5.2 Immigració a Espanya

Algèria actualment es troba en el lloc 22 dels 30 països que tenen població immigrant a Espanya, aquest fet s'explica gràcies a l'anterior apartat on podem veure que un gran percentatge de la població algerina normalment tendeix a emigrar cap a França a

²⁴ **El estudio de la inmigración argelina en Francia, aproximación bibliográfica.**
M.Rosa Ferrer Sánchez

<http://www.ub.edu/geocrit/b3w-131.htm>

causa passat que tenen en comú. Per tant Espanya no sol ser l'opció principal pels emigrants algerins.

Il·lustració 25 Immigració a Espanya 2008, Algèria en taronja clar (50.000-99.999)

4.6- Algèria com a país acollidor de refugiats

4.6.1 Immigració a Algèria

Algèria té, segons les últimes dades publicades per l'ONU, 242.391 d'immigrants, fet que suposa un 0,61% de la població d'Algèria. La immigració masculina és superior a la femenina, amb 132.930 homes, el que suposa el 54.84% del total, enfront dels 109.461 d'immigrants dones, que són el 45.15%.

Si ho comparem amb la resta dels països veiem que és el 165^è país del món per percentatge d'immigració.

La immigració a Algèria procedeix principalment d'Estat de Palestina, el 41,74%, Somàlia, el 15,25% , l'Iraq, el 9,99% i Síria 6% aproximadament.

En els últims anys, el nombre d'immigrants que viuen a Algèria, ha disminuït en 2.573 persones, un 1,05%.

4.6.2 Els refugiats sirians a Algèria

Algèria pertany a la ruta Mediterrània-Oriental (Síria-Turquia-Algèria-Marroc-Melilla) molts dels sirians que volen accedir a Europa utilitzen Algèria com a alternativa econòmica per tal d'estalviar diners i poder pagar el preu que exigeixen els traficants de persones a la frontera marroquí. No obstant, molts dels refugiats sirians decideixen quedar-s'hi per qüestions religioses i culturals.

Síria i Algèria mantenen bones relacions des de fa anys, avalats amb el seu compromís amb la gran Rússia. El país magribí, amb una clara postura de no intervenció, ha manifestat la seva preocupació per la situació però no ha condemnat els actes comesos pel règim d'Al-Assad. Però, el llaç d'unió entre els dos països pertanyents a la Lliga Àrab es va intensificar amb la connexió constant de la gran companyia aèria d'Algèria (Air Algérie), que manté connectada Damasc amb Alger.

Aquest vol ha estat un dels principals mètodes de fugida dels ciutadans sirians que volien escapar del conflicte, ja que per terra el perill era major.

S'estima que hi ha entre 15.000 i 20.000 refugiats sirians a Algèria, molts dels quals viuen en centres d'acollida, d'acord amb les xifres publicades pel Ministeri de l'Interior algerià. Des de la seva arribada a Algèria, els sirians van rebre una molta solidaritat per part de la població local, que es va mobilitzar per aportar ajuda material i consol moral. Alguns porten ja més de 3 anys a Algèria. S'ha observat que molts sirians estan vivint en llocs públics com escoles i que poden necessitar assistència per part d'Organitzacions No Governamentals, de la Creu Roja o la Mitja Lluna Roja algerina.

Segons l'Alt Comissionat de l'ONU per als Refugiats, més de tres milions de sirians han fugit de la guerra des d'abril de 2011 cap a països veïns. Països desbordats obligats a cobrir les necessitats d'allotjament i de la vida quotidiana de milers de persones.

A Algèria, els més perjudicats econòmicament resideixen des de fa mesos en un camp situat a la Plaça Port Saïd d'Alger, on els veïns ofereixen la seva caritat per donar suport a aquestes famílies. D'altres, més adinerades, han llogat habitatges, i alguns han pogut debutar en algun negoci, en canvi, els més desesperats han marxat al Marroc.²⁵

El passat abril de 2017 el govern algerià va decidir fer-se càrrec de 41 refugiats sirians bloquejats a les fronteres del Marroc, Abdelaziz Benali Cherif va manifestar que "aquest gest humanitari excepcional que Algèria consent, té en compte la situació particularment difícil en què es troba el grup, i demostra que Algèria tenia la voluntat de posar terme [a la situació dels refugiats] al mes sagrat del Ramadà a acollir en el seu territori als membres d'aquest grup de emigrants sirians".²⁶

L'any 2015 el govern algerià va prendre la decisió de seguir oferint escolarització gratuïta a les escoles estatals a tots els fills de refugiats sirians

"La nostra organització s'ocupa que tots els refugiats sirians a escala nacional estiguin escolaritzats de la mateixa manera que els alumnes algerians, fins i tot millor. Els

²⁵ <https://boletinderechoshumanos.files.wordpress.com/2015/12/argelia-2015-informe-general.pdf>

²⁶ <http://www.atelayar.com/content/argelia-se-hace-cargo-de-los-refugiados-sirios-bloqueados-en-su-frontera-con-marruecos>

donem material escolar i ens ocupem de la seva alimentació", va afirmar la presidenta de la Mitja Lluna Roja, Saida Benhabyles.

Benhabyles va explicar que Algèria no exigeix cap certificat d'escolaritat als alumnes sirians i que les inscripcions s'accepten només amb una autorització paterna escrita.

"No exigim un certificat d'escolaritat perquè sabem que provenen d'un país inestable i gairebé cap té papers", va afegir.

A més, la Lluna Roja algeriana s'encarrega, amb l'ajuda de l'Estat, que els nens i les seves famílies tinguin un lloc digne per viure, va dir.

"Acol·lim als refugiats des de l'any 2012. Aquest últim any, el nombre dels nens inscrits en les escoles de la capital puja a 40", una gran part d'ells en el centre de Sidi Fredj, ha precisat la responsable.

Ha explicat que aquesta iniciativa s'inscriu en el marc de la solidaritat del poble d'Algèria davant el drama del poble siríà "germà".²⁷

²⁷ http://www.eldiario.es/politica/Argelia-escolarizacion-alimentacion-gratuita-refugiados_0_429407721.html

5. ÀMBIT PRÀCTIC

5.1 Disseny de l'instrument per recollir dades

S'ha optat per dissenyar entrevistes com a instrument per a la recollida de dades, donat que l'objectiu era obtenir informació dels refugiats sirians i fer registre de les experiències personals.

Té diferents apartats en funció de l'edat, la família, el negoci que porta la persona entrevistada i preguntes sobre el viatge i l'arribada a Algèria.

Va ser separada en parts: una part comuna, igual per a tots els entrevistats, que feia referència als problemes de visat, o en relació al tracte per part del govern algerí; i una segona part més centrada en l'entrevistat, amb aspectes més emocionals dirigida a preguntes sobre l'experiència viscuda, l'enyorança de Síria, etc.

S'ha utilitzat gravadora del mòbil i, en algun cas, s'ha fet gravació en vídeo, sempre demanant permís per enregistrar l'entrevista. En el cas de voler preservar la seva imatge s'ha fet la gravació només d'àudio.

5.2 Aplicació de l'instrument

Per tal de realitzar una recollida de dades prou diverses, es van entrevistar cinc persones de diferents edats, tres de 24 a 26 anys i dues de 41 i 52 anys. El promig de temps va ser d'uns 15- 25 minuts aproximadament.

Es van presentar problemes en relació amb la traducció de la llengua catalana a la llengua àrab, ja que el dialecte algerí és diferent a la llengua àrab original. Però l'ajuda de familiars m'ha estat molt útil per solucionar aquest inconvenient.

6. HISTÒRIES PERSONALS

Algèria, juliol del 2017.

*" D'això es tracta, de coincidir amb gent
que et faci veure coses que tu no veus, que
t'ensenyin a mirar amb uns altres ulls ".*

-Mario Benedetti.

OMAR, 25 ANYS.

"Em va costar molt prendre una decisió tant dura i determinant, però era o això o morir durant la Guerra Civil perquè sabia perfectament que si anava a l'exèrcit, mai tornaria a sortir."

Em dic Omar Seedo, i aquesta és la meva història...

Vaig néixer a Alep, Síria el 3 de gener de 1993, vaig tenir una infància molt bona, m'ho passava bé amb els amics i anava a l'escola, com qualsevol nen.

Quan va arribar l'hora d'escollir la rama de batxillerat ja tenia clar què volia estudiar. El Dret sempre m'havia agradat i volia complir el meu somni, així que és el que vaig fer.

Pocs anys després el meu pare va morir, i la meva mare, la meva germana i jo ens vam trobar sols davant d'una situació molt dura. Va ser en aquell moment que vaig decidir ajudar a la meva mare i vaig ficar-me a buscar un treball.

Mentre treballava en una botiga de roba, estudiava per treure'm la carrera, no obstant les coses es van complicar al 2011 amb les vagues i les manifestacions, molts dels meus professors feien vaga i les lliçons s'anul·laven, a més jo també hi anava amb els meus amics, el que no sabia era que la meva vida anava a canviar completament... Un dia va arribar una carta a casa, era del exèrcit sirianà. A Síria

anar a l'exèrcit es obligatori a partir dels 18 anys, jo com estava estudiant no havia estat obligat a anar-hi.

La meva mare em va dir que m'anés a Algèria ja que tenim uns familiars llunyans que em podrien acollir fins que trobés un lloc on viure, i que estava a temps d'escapar i lluitar per la meva vida.

Em va costar molt prendre una decisió tant dura i determinant, però era o això o morir durant la Guerra Civil perquè sabia perfectament que si anava a l'exèrcit, mai tornaria a sortir.

No em va fer falta cap tipus de visat, només havia de comprar el bitllet així que ho vaig fer, vaig marxar cap a Algèria, van ser quasi bé cinc hores de vol en les que se'm van passar pel cap mil i una raons per tornar a Síria, però ja era massa tard. Quan vaig arribar a Alger, la capital, vaig buscar un taxi perquè em portés cap al sud d'Algèria on es trobaven els meus familiars.

Van ser uns dies durs, no ho puc negar, trobava a faltar a la meva mare i a la meva germana, als meus amics, i sobretot al meu estimat país, Síria.

Van anar passant els dies i les setmanes i em trobava a gust a Algèria, la gent es bastant simpàtica i sempre que ho he necessitat m'han ajudat sense cap problema. Vaig trobar un pis a Staouali, una ciutat on la gent normalment ve a estiuejar, es troba a uns 30 minuts de Blida, on treballo. La veritat és que em trobo prou a gust, és un país musulmà i les costums són bastant semblants, mai m'he plantejat marxar cap a Europa ja que aquí ja tinc el meu propi negoci, treballo en el món tèxtil i no em va malament, la roba que tinc a la botiga és de moda femenina i tradicional, com *jebas*, *caftans* o *karakous* algerins, també tinc roba provinent de Síria que m'arriba a través de via marítima.

Considero que la qualitat de vida que tinc en aquests moments es mitjana, i en cas de que algun dia formi una família podríem viure bastant bé, ja que a Algèria el negoci del tèxtil funciona bé.

Potser l'únic que no m'acaba d'agradar és que no tinc el permís de residència, el govern algerí tarda moltíssim en donar-te'l i si volgués anar a veure a la meva família a Síria no podria perquè no podria tornar a entrar a Algèria i perdria tot el meu negoci.

Trobo a faltar el meu país, cada nit parlo per videotrucada amb la meva família i amics... se'm fa molt difícil veure per les notícies el que està passant i que ningú faci res, es inhumà que la gent es quedi de braços creuats, si s'acabés la guerra tornaria per ajudar i cooperar en la recuperació de Síria, tots estimem els nostres països d'origen i jo estimo molt al meu.

MUHAMMAD, 41 ANYS.

“Em sap greu que un país amb tanta bona gent que ens ha acollit molt bé sigui tant difícil l’obtenció de papers oficials, crec que haurien de fer alguna cosa al respecte.”

Em dic Muhammad i sóc pare de família. Sóc provinent de Damasc, Síria. Ja fa uns cinc anys des que la meva dona i jo vam decidir marxar. La situació va començar a ser molt seria, hi havia dies que no teníem aigua perquè l’Estat tallava el subministrament. La decisió va ser difícil però vam pensar en el futur dels nostres fills ja que seria millor en un país que no sofrís guerra.

Vam elegir Algèria perquè estava relativament a prop de Síria i és un país musulmà, és per això que no vam voler anar cap a Europa, sabíem que l’accés era molt difícil i ens arriscaríem a perdre la vida d’algú de la família pel difícil trajecte.

No vam necessitar cap tipus de documentació per accedir a Algèria, així que vam comprar els bitllets des de Damasc fins a Beirut (Líban) on vam poder descansar, després vam anar cap a Algèria en autobús. Quan vam arribar ens vam allotjar en un hotel de Blida i al cap d’uns dies vam llogar un pis prop del centre de la ciutat. Els nens van a l’escola i s’han adaptat prou bé, encara que el dialecte algerí es molt difícil i, de vegades no l’entenc!

A Síria treballava en el negoci de la restauració, així que vaig decidir obrir un restaurant de menjar típic sirianès. Ha sigut molt difícil dur a terme l’obtenció de la llicència... no entenc què passa amb Algèria però quasi bé tot ho he fet gràcies a contactes. Ara mateix el restaurant està a nom d’un altra persona, ja que a mi no m’han concedit els permisos. Tampoc ens han donat el permís de residència en cinc anys que portem aquí. Em sap greu que un país amb tanta bona gent que ens ha acollit molt bé sigui tant difícil l’obtenció de papers oficials, crec que haurien de fer alguna cosa al respecte.

El primer any em va anar molt bé, vaig tenir molts ingressos però aquests últims dos anys ja no tinc tant benefici... és una cosa que em preocupa perquè molts dels negocis relacionats amb l'alimentació i els restaurants funcionen molt bé, sincerament. Si em segueix anant malament i si la guerra a Síria acabés tornaria al meu país, allà m'anava bé.

THE SYRIAN STAR (va demanar preservar la seva identitat)

“Quan vivíem a Síria portava la meva pròpia fàbrica de roba, aquí, a Algèria porto un negoci de roba femenina especialitzada en roba per a casaments, vestits per a ocasions especials, complements, sabates...”

Sóc empresari i pare de cinc fills. La meva família i jo vam decidir emigrar cap Algèria abans que comencés la crisi i el conflicte, així que ja estem molt acostumats i ben adaptats al país. No ens va fer falta cap tipus de visat ja que Algèria no el demanava. Uns dos anys més tard si que va començar a ficar restriccions als sol·licitants d'asil d'origen sirianès i és en aquell moment quan vam començar a tenir problemes per obtenir el permís de residència. El vam demanar abans del 2013, però no ens va arribar res fins a començaments d'aquest any, per tant, per culpa de l'administració algeriana hem tingut problemes i no hem pogut tornar a Síria per visitar als nostres familiars. Fa poc que la mare de la meva dona va morir i ella no va poder marxar a Síria perquè sense permís de residència no es pot fer res, pots tenir una vida molt bona al país, però es difícil l'entrada i la sortida constant... crec que totes aquestes complicacions són a causa del control que es té a Algèria pel terrorisme.

Quan vam arribar, vam venir directament a Blida. És una ciutat en la que es viu bé ja que ho tens tot a prop i es troba a uns 30 minuts del port, per tant, és una avantatge pel transport de mercaderies. Quan vivíem a Síria jo portava la meva pròpia fàbrica de roba, aquí, a Algèria porto un negoci de roba femenina especialitzada en roba per a casaments, vestits per a ocasions especials, complements, sabates... Tots els meus productes provenen de Síria ja que segueixo mantenint el contacte amb molts dels empresaris amb els que treballava allà.

Crec que si la guerra s'acabés no tornaria, els meus fills ja porten més de sis anys aquí, estudien, dos van a l'escola primària, un a secundària i els altres dos a la universitat, per tant, tenim la vida bastant ben muntada aquí i ens trobem a gust, si el problema de la residència s'arreglés aniríem només a passar les vacances.

AHMAD, 26 ANYS

“Com a refugiat siria que sóc estic fart d’haver d’escoltar per la televisió notícies que tenen un fons buit.”

Em dic Ahmad Nayal, tinc 25 anys i vaig néixer a Alep, Síria. Vaig escapar de la guerra, el que havien arribat a veure els meus ulls no era propi d’un noi de 21 anys, em fa molt mal recordar les experiències viscudes, en el meu poble veia escenes de violència, nens de sis anys pegats i maltractats física i psicològicament. Un dels motius pels que vaig decidir marxar cap a Algèria era per passar pàgina, per tornar a començar i intentar salvar la meva vida. Tenia la gran o mala sort de que ja hi havien familiars meus a Blida, que també havien escapat del conflicte per causes econòmiques i socials. Poques setmanes després vaig conèixer al Omar i al Helal, ens vam fer molt amics, si no fos per ells crec que m’hagués sentit massa sol... Gràcies als nois que som al mercat de Blida no m’oblida d’on vinc, intentem sortir tots junts, parlar sobre el nostre país i intentar fer alguna cosa des de Algèria per tal de col·laborar, sóc voluntari de la Mitja Lluna Roja algerina i sempre que puc coopero al banc d’aliments o simplement parlant amb els diferents refugiats sirians que es troben als carrers demanant ajut econòmic.

Hi han històries que mereixen ser contades, que no es veuen als mitjans de comunicació, són vides per les que s’ha de lluitar, per això, quan va venir la Ikram i em va presentar el seu projecte, vaig accedir a fer l’entrevista perquè tinc l’esperança de que aquesta noia i moltes persones més lluitin pel canvi, que siguin originals i diferents, com a refugiat siria que sóc estic fart d’haver d’escoltar per la televisió notícies que tenen un fons buit, es hora de que hi hagi gent com ella, que arribi lluny amb els seus projectes, com humans, i com a societat que som, no ens podem quedar de braços creuats.

Mentre col·laboro en obres benèfiques treballo en el meu propi negoci de roba com els meus amics, al mercat. Tinc una petita botiga de roba tradicional, em va bé, si guanyés més diners obriria un altre negoci de roba masculina, però es molt difícil

ja que moltes de les botigues de Blida són d'aquest estil, roba femenina i tradicional algerina.

HELAL, 24 ANYS.

“Nosaltres també tenim sentiments i família a Síria, també necessitem veure als nostres pares i germans abans de que sigui massa tard.”

Sóc el Helal Sewas, originari d'Alep, vaig venir a Algèria amb avió des de Damasc fins a Alger...La sensació que es té quan fiques el peu en un nou país, sabent que has deixat enrere milers de persones en constant sofriment, que no ets l'únic que està escapant per sobreviure és inexplicable, de repent volia ficar-me a plorar però també volia riure perquè estava començant de nou, des de zero, i això entre el món dels refugiats és un privilegi.

Quan vaig arribar a Blida no tenia a ningú, ni família, ni coneguts... em sentia molt sol, fins que van aparèixer els que són ara els meus millors amics, l'Omar i l'Ahmad, són dos nois molt valents, i ens recolzem els uns als altres quant ens estem malament i tristos o trobem a faltar al nostre país.

Jo també em dedico al món del tèxtil, és un negoci que funciona molt bé o molt malament, malgrat això puc menjar, beure i viure en condicions... és el que importa i pel que estic agraït.

M'agradaria que les nostres històries arribessin d'alguna manera al govern algerí. Volem el permís de residència, perquè a Europa després de 2 anys te'l donen i aquí no? És el que no acabo d'entendre d'Algèria i crec que haurien de fer alguna cosa per canviar-ho. Nosaltres també tenim sentiments i família a Síria, també necessitem veure als nostres pares i germans abans de que sigui massa tard.

7. CONCLUSIONS

Una vegada acabat el treball de recerca i després de rellegir els objectius és hora d'extreure algunes conclusions.

Per començar, pel que fa al primer objectiu plantejat que era investigar les arrels del conflicte sirian que ha provocat la fugida massiva de la seva població, s'ha vist completat. La recerca s'ha dut a terme llegint articles de premsa de diferents països i documents oficials i en diferents idiomes, cercant les claus del conflicte i extraient la informació que millor explicava la relació entre la guerra i la fugida de la població. Ha estat necessari fer un treball acurat per seleccionar la informació necessària. A més, és així com s'ha pogut elaborar la cronologia del conflicte des dels antecedents fins l'últim fet més important. Connectar els fets històrics més importants del conflicte i les diferents actuacions terroristes ha sigut tot un repte. És un treball que requereix molta concentració i rellegir varies vegades els documents, per tal de confirmar al cent per cent la fiabilitat de la informació trobada.

D'altra banda, pel que fa al segon objectiu, buscar i identificar les rutes dels refugiats sirians i, en especial, cap a Algèria també s'ha assolit. Gràcies a les consultes del llibre de Sami Naïr i algun article més del mateix autor, mapes elaborats per organismes oficials com ACNUR o estadístiques com les d'EUROSTAT han estat molt útils. El resultat final ha estat el poder representar sobre un mapa les diferents rutes dels refugiats, no només sirians, si no que també dels provinents d'Eritrea, Pakistan, Afganistan...

Els objectius com entendre per què els refugiats trien Algèria per rebre la condició d'asil i conèixer els mecanismes legals d'acollida i de permanència al país, els he descobert gràcies a l'ajut de les persones que van accedir a fer les entrevistes i es reflexa molt bé en l'apartat de les històries personals. S'ha pogut deduir i treure la conclusió que els refugiats sirians d'Algèria conviuen sense problemes per ser un país musulmà i de costums semblants a les de Síria. Pel que fa als mecanismes legals

d'acollida, les persones que van ser entrevistades, van arribar a Algèria pel seu compte abans del 2013, per tant, va ser abans de que el govern algerí apliqués les restriccions actuals i el requeriment del visat per tal d'accedir al país. En un principi van entrar al país amb plena llibertat i s'hi van establir. Els problemes han sorgit posteriorment i tots denuncien la situació d'inestabilitat que els ha generat i que el govern no soluciona. La seva situació es pot considerar de buit legal i ells pateixen les conseqüències d'aquesta situació. Algèria acull però no reconeix aquests refugiats com a asilats polítics. Per tant, estan exempts de drets com a ciutadans residents. Això genera una situació de manca de reconeixement de drets dins el país. Malgrat això, tots poden crear negocis i establir-se com a comerciants i, per tant, aportar riquesa al país. Tot plegat, una situació avantatjosa pel govern algerià, però plena d'inconvenients per la població siriana resident en aquest país. Alguns d'ells, a través de les entrevistes, fan arribar la crida de denúncia de la seva situació, demanant que aquesta situació pugui ser portada a algun mitjà de comunicació per tal que altres instàncies, en tot cas de caràcter internacional, puguin mediar i ajudar en aquesta situació.

El penúltim objectiu feia referència a conèixer històries personals o familiars de refugiats sirians a Algèria. Aquest objectiu s'ha complert, però no en la mesura esperada. Les pretensions inicials aspiraven a poder recollir unes deu entrevistes com a mínim. El fet és que ha estat difícil trobar refugiats que s'oferissin obertament a fer l'entrevista. Malgrat tot ha estat la part del treball més enriquidora i la que ha aportat la informació més fiable de la situació dels refugiats sirians a Algèria. És un privilegi poder recollir experiències de la mà de qui les ha viscut. Tots els entrevistats mostren enyorança pel seu país, però algun d'ells dubta de la possibilitat del retorn. Altres ho farien. El que sí que ha copsat molt ha estat la descripció de les raons per les quals van haver de marxar i deixar casa seva.

El darrer objectiu, el de crear un vídeo on pugui mostrar i difondre els diferents negocis que porten els refugiats sirians a Algèria, ha estat la part més creativa del treball. S'han repassat les històries i les anècdotes explicades aporten emotivitat al document creat. En el vídeo es pot visualitzar una part de les diferents botigues

visitades durant el viatge a Algèria i els seus propietaris. No tots els entrevistats han accedit a ser gravats en vídeo.

Així doncs, amb les conclusions del treball finalitzades, voldria afegir que el treball ha generat molta satisfacció tant en el contacte amb les persones com durant la redacció del mateix. L'aportació de les fonts primàries a la recerca ha estat la clau per entendre, en primera persona, què senten i què esperen del futur les persones que han patit la dura experiència de fugir per trobar una vida millor.

8. BIBLIOGRAFIA

- A., L. (19 / Gener / 2017). *Sanna*. Consultat el 20 / Octubre / 2017, a <https://www.sana.sy/es/?p=59681>
- ACNUR.org. (2016). Consultat el 1 / Desembre / 2017, a <http://www.acnur.org/recursos/estadisticas/>
- Ajuntament de Tarragona. (2017). Consultat el 22 / Agosto / 2017, a Síria: <https://www.tarragona.cat/cooperacio/siriàa-la-paraula-de-lexili/siriàa>
- Alba, A. (3 / març / 2016). *Síria: la guerra que començó con un grafiti*. Consultat el 10 / setembre / 2017, a el Periódico: <http://www.elperiodico.com/es/internacional/20160311/siria-las-cinco-etapas-de-los-cinco-anos-de-guerra-4964152>
- AlJazeera News. (Desembre / 13 / 2017). Consultat el Desembre / 14 / 2017, a <http://www.aljazeera.com/news/2017/12/russian-syrian-jets-hit-aleppo-damascus-countryside-171212211144042.html>
- Al-Jazeera News. (10 / Desembre / 2017). Consultat el 12 / Desembre / 2017, a <http://www.aljazeera.com/news/2017/12/urges-evacuation-137-syrian-children-171210160431890.html>
- AMNESTY INTERNATIONAL. (24 / Abril / 2015). Consultat el 18 / Desembre / 2017, a <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2015/04/face-saving-not-a-lifesaving-operation/>
- ATALAYAR. (2 / Juny / 2017). Consultat el 3 / Gener / 2018, a <http://www.atalayar.com/content/argelia-se-hace-cargo-de-los-refugiados-sirios-bloqueados-en-su-frontera-con-marruecos>
- BBC NEWS. (Gener / 4 / 2016). Consultat el 10 / Octubre / 2017, a Sunnis and Shia: Islam's ancient schism: <http://www.bbc.com/news/world-middle-east-16047709>
- CEQUEIRO, P. M. (15 / Març / 2016). *El Español*. Consultat el 11 / Octubre / 2017, a https://www.elspanol.com/mundo/20160314/109489349_0.html
- EL PAÍS. (3 / Abril / 2016). Consultat el 10 / Octubre, a https://elpais.com/elpais/2016/03/28/album/1459140306_112874.html#foto_gal_5
- EL PAÍS. (22 / Abril / 2017). Consultat el 11 / Setembre / 2017, a https://elpais.com/internacional/2017/04/21/actualidad/1492805685_903516.html: https://elpais.com/internacional/2017/04/21/actualidad/1492805685_903516.html
- eldiario.es. (9 / Setembre / 2015). Consultat el 2 / Gener / 2018, a http://www.eldiario.es/politica/Argelia-escolarizacion-alimentacion-gratuita-refugiados_0_429407721.html
- Ferrer, M. R. (8 / Gener / 1999). *Revista Bibliográfica de Geografía y Ciencias Sociales*. Consultat el 1 / Gener / 2018, a <http://www.ub.edu/geocrit/b3w-131.htm>

- García-Allen, J. (2015). *Psicología y mente*. Consultat el 29 / Novembre / 2017
- Jaime Sevilla Lorenzo, R. S. (28 / Juliol / 2015). *eldiario.es*. Consultat el 7 / Desembre / 2017, a http://www.eldiario.es/desalambre/paises-salen-personas-llegan-Europa_0_423458182.html
- Jeune Afrique*. (9 / Novembre / 2017). Consultat el 1 / Gener / 2018, a <http://www.jeuneafrique.com/pays/algerie/chronologie>
- Kannike, E. M. (Juliol / 2017). *SYRIAN CIVIL WAR MAP*. Consultat el 29 / Setembre / 2017, a <https://syriancivilwarmap.com/ethnic-and-religious-groups-of-syria/>
- M.Miri. (6 / Gener / 2017). *SANNA*. Consultat el 15 / Octubre / 2017, a <https://www.sana.sy/es/?p=58992>
- Mashinda, V. (Desembre / 2015). *Comisión Española de Ayuda al Refugiado (CEAR)*. Consultat el 27 / Desembre / 2017, a <https://boletinderechoshumanos.files.wordpress.com/2015/12/argelia-2015-informe-general.pdf>
- MIQUELHURTADO, L. (10 / Octubre / 2016). *ELMUNDO.ES*. Consultat el 11 / Octubre / 2017, a <http://www.elmundo.es/internacional/2016/09/10/57d33bc6e2704eac378b458d.htm>
- Nair, S. (2016). *Refugiados. Frente a la catástrofe humanitaria, una solución real*. Planeta.
- Nair, S. (2016). *Refugiados frente a la catástrofe humanitaria, una solución real*. Barcelona: Planeta.
- Nair, S. (2016). *Refugiados. Frente a la catástrofe humanitaria, una solución real*. . Barcelona : Planeta.
- Office National des Statistiques Algérie (ONS.dz)*. (2015). Consultat el 30 / Desembre / 2017, a <http://www.ons.dz/IMG/pdf/Demographie2015.pdf>
- S., A. (1 / Gener / 2017). *SANNA*. Consultat el 15 / Octubre / 2017, a <https://www.sana.sy/es/?p=59010>
- SANNA*. (2017). Consultat el 1 / Novembre / 2017, a <https://www.sana.sy/es/?cat=467&paged=10>
- Santandertrade.com*. (Desembre / 2017). Consultat el 6 / Gener / 2018, a <https://es.santandertrade.com/analizar-mercados/argelia/politica-y-economia>
- Syrian Center for Policy and Research*. (11 / Febrer / 2016). Consultat el 4 / Desembre / 2017, a <file:///C:/Users/Administrador/Downloads/SCPR-Press-Release-Confronting-fragmentation-2015-EN.pdf>
- Syrian Center for Policy and Research*. (2016). Consultat el 22 / Desembre / 2017, a Forced Dispersion: file:///C:/Users/Administrador/Downloads/Forced%20Dispersion_SCPR_2016_EN.pdf
- The Economist*. (sense data). Consultat el 3 / Gener / 2018, a <http://country.eiu.com/algeria>

Torquemada, J. (18 / Octubre / 2017). *eitb.us*. Consultat el 3 / Novembre / 2017

Torquemadas, J. (17 / Octubre / 2017). *eitb.us*. Consultat el 3 / Novembre / 2017, a
<http://www.eitb.eus/es/noticias/internacional/detalle/5150956/raqqa-queda-libre-milicianos-estado-islamico/>

WORLD BANK GROUP. (sense data). Consultat el 6 / Gener / 2018, a
<http://datos.bancomundial.org/pais/argelia>

9.ÍNDEX D'IL·LUSTRACIONS

Il·lustració portada

http://cdn.timesofisrael.com/uploads/2015/09/APTOPIX-Hungary-Migra_Horo.jpg

Il·lustració 1: Un dels negocis portats per refugiats sirians (The Syrian star) a la ciutat de Blida, a Algèria. 13

Il·lustració 2: Selfie presa després de l'entrevista amb Omar i Ahmad, dos dels refugiats que van accedir a fer l'entrevista. 13

Il·lustració 3: Mapa polític de Síria. 14

Font: <http://mapas.owje.com/img620/t-Mapa-Politico-Pequena-Escala-de-Syria-5791.gif>

Il·lustració 4: Bandera actual síria 15

Font: <http://www.banderas-mundo.es/data/flags/ultra/sy.png>

Il·lustració 5: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans sunnís a Orient Mitjà. 17

Font:

http://news.bbcimg.co.uk/news/special/2016/newsspec_13764/img/distribution_sunni/sunni_muslims_middle_east_976.png?cb=123456789101

Il·lustració 6: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans xiïtes a Orient mitjà. 18

http://news.bbcimg.co.uk/news/special/2016/newsspec_13764/img/distribution_shia/shia_muslims_middle_east_976.png?cb=123456789101

Il·lustració 7: Mapa de la distribució (estimada) dels musulmans xiïtes a Orient mitjà. 20

http://news.bbcimg.co.uk/news/special/2016/newsspec_13764/img/distribution_shia/shia_muslims_middle_east_976.png?cb=123456789101

Il·lustració 8: Ex president dels EUA donant la mà al president de Rússia, Vladimir Putin..... 21

<http://cdn.impremedia.com/wp-content/uploads/2015/10/grafico11.png>

Il·lustració 9: President de Rússia, Vladimir Putin..... 21

<https://guardian.ng/wp-content/uploads/2017/05/Vladimir-Putin-957x598.jpg>

Il·lustració 10: Aiatol·la Khamenei..... 22

[http://4.bp.blogspot.com/-yiru2e6l-](http://4.bp.blogspot.com/-yiru2e6l-7U/TqI4t69fSbl/AAAAAAAAAK0/Jn47vygVOMo/s1600/Ayatollah+Sayyed+Ruhollah+Khomeini.jpg)

[7U/TqI4t69fSbl/AAAAAAAAAK0/Jn47vygVOMo/s1600/Ayatollah+Sayyed+Ruhollah+Khomeini.jpg](http://4.bp.blogspot.com/-yiru2e6l-7U/TqI4t69fSbl/AAAAAAAAAK0/Jn47vygVOMo/s1600/Ayatollah+Sayyed+Ruhollah+Khomeini.jpg)

Il·lustració 11: Salmán bin Abdulaziz Al Saúd, actual rei d'Arabia Saudita. 23

http://media2.s-nbcnews.com/i/newscms/2015_04/860426/150122-salman-bin-abdul-aziz-saudi-916p_f0264c272e9308010394200c611a4ec5.jpg

Il·lustració 12: Recep Tayip Erdogan, president de Turquia.	24
http://s.newsweek.com/sites/www.newsweek.com/files/2016/03/31/0331erdoganalysis01.jpg	
Il·lustració 13: Ciutadans de Damasc, Síria reivindicant els seus drets.....	25
http://cdn.20m.es/img2/recortes/2011/06/10/22837-944-550.jpg	
Il·lustració 14: Antidisturbis a Daraa, Síria.	27
http://www.solomirar.com/wp-content/uploads/2012/02/684px-VOA_Arrott_-_A_View_of_Syria_Under_Government_Crackdown_07-e1328717790812.jpg	
Il·lustració 15: Víctimes d'un atac amb armes químiques a Damasc, Síria.	28
https://ep00.epimg.net/elpais/imagenes/2016/03/28/album/1459140306_112874_1459174451_album_normal.jpg	
Il·lustració 16: Dones síries participant en les eleccions presidencials.....	29
http://planoinformativo.com/stock12/image/2016/Marzo/11/siria2.jpg	
Il·lustració 17: Localització de la ciutat de Raqqa	32
https://i2prod.mirror.co.uk/incoming/article6838594.ece/ALTERNATES/s615b/Raqqa-map.jpg	
Il·lustració 18: Piràmide de Maslow, les necessitats humanes.	36
http://www.xarxanet.org/sites/default/files/2piramide.JPG	
Il·lustració 19: Gràfic de les tendències globals, ACNUR, 2016.....	41
http://www.acnur.org/fileadmin/_processed_/csm_Spa_ForcedDisplacementHits_b15b4a8d32.png	
Il·lustració 20 Mapa de les rutes cap a Algèria . Elaboració pròpia	44
Il·lustració 21 Mapa dels principals països on resideixen els refugiats sirians. Font: El País.....	44
Il·lustració 22: Mapa del continent africà, territori algerià ressaltat en color blau fosc.....	49
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/2/2b/DZA_orthographic.svg/260px-DZA_orthographic.svg.png	
Il·lustració 23: Bandera algerina adoptada l'any 1962.....	49
http://www.banderas-mundo.es/data/flags/big/dz.png	
Il·lustració 24: gràfic de l'evolució dels naixements vius i de l'augment natural.....	50
http://www.ons.dz/IMG/pdf/Demographie2015.pdf	
Il·lustració 25 Immigració a Espanya 2008, Algèria en taronja clar (50.000-99.999).....	57
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/4/45/Inmigracion_en_Espa%C3%B1a_por_pais.png/500px-Inmigracion_en_Espa%C3%B1a_por_pais.png	

ANNEXOS

Model d'entrevistes (català)

ENTREVISTA 1 (PART COMUNA) (Grup a entrevistar són adults)

Nom i edat (si vol informar-lo). Poden demanar l'anonimat

- Quin és el teu país o regió d'origen?
- Quin és el motiu, que t'ha incitat a marxar de Síria?
- Com vas arribar a Algèria? Quin mitjà de transport?
- Quant de temps va durar el viatge?
- Etapes en el viatge.
- Impediments burocràtics?. En quins països?
- On us va allotjar al arribar-hi? Alguna ONG, es va encarregar d'ajudar?
- Per què vas decidir quedar-te a Algèria i no continuar la ruta cap a Europa?

En funció de l'edat del entrevistat he pensat que estaria bé afegir preguntes que fan referència a la família.

- Vas venir sol o amb la teva família?

(Si es així...-Els nens van a escola?)

(Si la resposta és no, -Els portaries a Algèria?)

-Vau rebre ajudes econòmiques o d'un altre tipus per tal de facilitar-vos l'acollida?

ENTREVISTA 2 (PART ESPECÍFICA)

A Algèria els sirians són coneguts per tenir botigues de roba i restaurants, en funció dels diferents àmbits de treball hi hauran diferents preguntes;

- Quin negoci tens?
- Com vas arribar a fer-ho? Vas tenir moltes dificultats? De quin tipus?
- Coneixies l'ofici?
- Quin benefici en treus?

(HOSTELERIA I RESTAURACIÓ)

- Trobes que té èxit aquest tipus de negoci a Algèria?
- Per quin motiu has triat la restauració i no altres oficis com el món tèxtil?

(TÈXTIL)

- De quin país provenen els productes que vens?
- Com portes els productes que necessites per vendre de Síria cap a Algèria?
- T'has trobat mai en algun embolic pel tema de duanes? Quins requisits s'han de complir per entrar productes a Algèria?
- Creus que te èxit aquest negoci?
- Per quin motiu has triat el món tèxtil i no un altre?

PART CRÍTICA

- Amb quins problemes et vas trobar a l'arribar? Creus que l'acollida va ser la correcta?
- Que canviaries d'Algèria en relació a l'acollida i les possibilitats de prosperar?
- Com us ha acollit la població d'Algèria?

PART EMOCIONAL

- Trobes a faltar casa teva i el teu país?
- En cas de que el conflicte acabés hi tornaries?
- Els teus familiars, que han fet?

Model d'entrevistes (traducció a l'àrab)

ما هو سبب مغادرتك سوريا؟

كيف أتيت إلى الجزائر؟ ما وسائل النقل؟

ماهي المدة الزمنية التي استغرقتها هذه الرحلة؟

مراحل الرحلة.

العوائق البيروقراطية؟ وماهي هذه البلدان

ما هو المكان الذي اقمتم فيه عند وصولكم الى الجزائر و هل هناك من جمعيات خيرية ساندتكم

لماذا قررت البقاء في الجزائر و لم تواصل الطريق إلى أوروبا؟

- جئت وحدك أو مع عائلتك؟ يذهب الأطفال إلى المدرسة؟ اذا استطعت ان تجلب عائلتك الى هنا هل تجلبهم

هل تلقيت مساعدات مالية أو غيرها من أجل تسهيل الحالة التي كنت فيها

ما هي الأعمال التي لديك؟

هل عملت من قبل في هذا المجال

ما هو المستوى المعيشي الذي تستطيع الوصول به من خلال الفائدة التي تحصل عليها

كيف استطعت ان تفتح محل و هل تلقيت اي صعوبات و ماهي هذه الصعوبات

(الفنادق والمطاعم)

هل ترى ان العمل في هذا المجال ناجحاً في الجزائر

لماذا اخترت عالم المطبخ و لم تختار مجال الملابس

ملابس

من اي بلد تستورد المنتجات

ماهي الطريقة التي تستورد بها المنتجات من سوريا الى الجزائر

هل سبق لك في أي مشكلة من مسألة الجمارك؟ ما هي المتطلبات للحصول على منتجات إلى الجزائر؟

هل ترى ان العمل في هذا المجال ناجحا في الجزائر

لماذا اخترت عالم الملابس و ليس شيء اخر

ما هي المشاكل التي وجدتها لدى وصولك؟ هل تعتقد أن الاستقبال كان صحيح؟

ماذا ستغير من الجزائر

كيف كان الاستقبال من طرف سكان الجزائر

الجزء العاطفي

هل تشفق الى بيتك و بلدك

اذا انتهت الحرب في سوريا هل ستعود اليها

ماذا فعلت عائلتك؟

